

Παγκόσμιος Τύπος

“PANCOSMIOS TYPOS” THE GREEK WEEKLY ILLUSTRATED NEWSPAPER WITH THE LARGEST WORLD CIRCULATION

Α ΘΗΝΑΙ—ΕΤΟΣ Α΄—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ Ι

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ 1936

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ: Κ. Γ. ΠΑΝΑΣ
Μ. ΙΩΣΗΦ

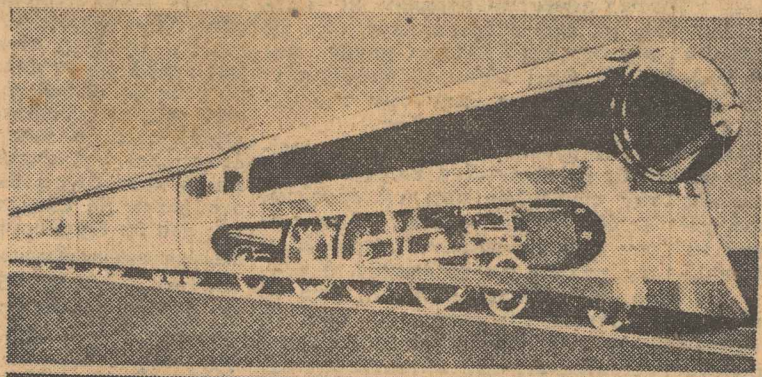
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΟΔΟΣ ΚΑΡΟΡΗ 13^Α ΚΑΙ 13^Β



Ένα από τὰ τέσσας οχυρωμένα ἑλληνικά ἀερογυῖα μας, πλησίον τῆς τοποθεσίας τῆς «Κακιάς-Σιάλας».
(Φωτογρ. Υπηρεσία τοῦ Π. Γ.)

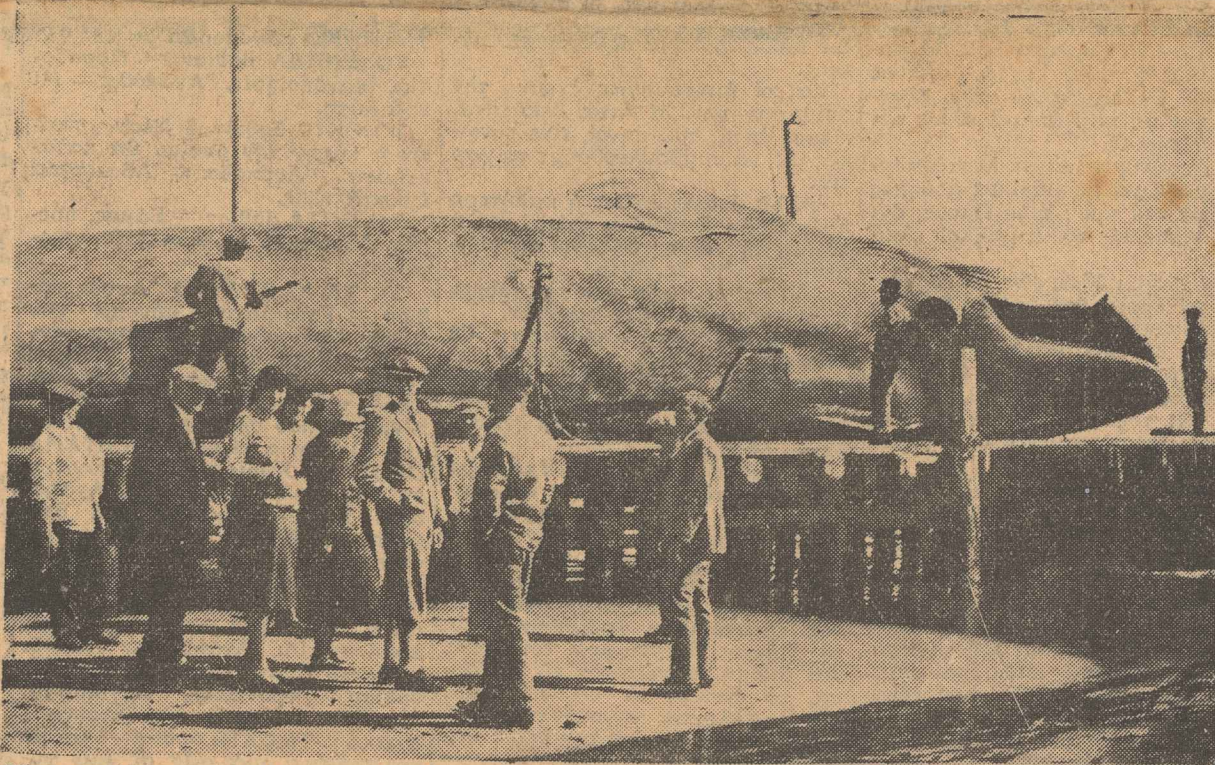
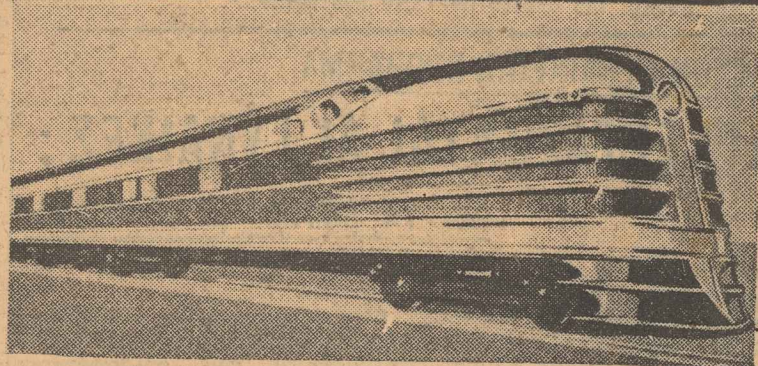


Μία κοῦρη τῆς φυλῆς τῶν «Μαυμπέττο» τοῦ Βελγικοῦ Κόγκου. Ἡ φυλὴ αὕτη διακρίνεται διὰ τὴν κορμοστασίαν καὶ τὴν ἀρμενίαν τῶν γραμμῶν τῆς.



Αἱ νέα ἀεροδυναμικὰ καὶ ἀγγλικὰ ἀτμομηχανὰ καὶ διανύουσιν ἀπέστας 140 μιλίων τὴν ὥραν.

“Ἄλλος τύπος τελειοτέρου ἀεροδυναμικοῦ τραίνου τρεῖς προχθὲς εἰς κίνησιν ἀπὸ Λονδίνου εἰς Μάντσεστερ καὶ Αἰ βερπουλ.



Ένα τεράστιον σκυλλόβαρον καὶ εἶχεν ἀναστατώσει μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ τοῦ λευκοῦ κατοίκου τῆς Μεξικῆς τῆς Ἀν. Ἀφρικῆς. Κατέβη ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας ἐν μέσῳ τῶν κατοίκων ἀνὰ τὰ πλάτη τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ τὸ τεράστιον τεράς συνελέφθη καὶ μετεφέρθη εἰς τὸν λιμένα. Ἐχει μήκος 25 μέτρων.



Ἀμερικανίδες χορεύτριαι τῶν «Burlesque» τῆς Νέας Ὑόρκης ἀσπασόμεναι εἰς ἀσκήσεις κλασσικῶν χορῶν.



Δὲν πρόκειται περὶ ἐστερμένου μαύρου μεγαλοῦ ἢ Σουλτάνου. Ἀπλούστατα εἰς ὁδοὺ μικρῶν χειρμαζῶν (ρίξου) εἰς τὸ Ντόρμπαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ἀμιλλῶνται μετὰ τῶν ποιεῶν δὲ φέρει τὰ περισσότερα φτερά καὶ τὰ μεγαλειότερα κέρατα.



Ἄγων καλλιτεχνῶν μεταξὺ ἀστέρων τοῦ Κινηματογράφου εἰς τὸ Σάν-Ντιέγο τῆς Καλιφόρνιας. Αἱ δύο ὁρμαὶ εἶνε αἱ ἐραβευθεῖσαι.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΜΕΓΑΛΗ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ
ΑΓΓΛΑΧΟΥ ΕΛΛΗΝΩΝ

Διευθυντής: Συντάκτες:
Κ. Γ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ
Ι. ΤΣΑΜΟΥΡΑΣ

Υπεύθυνος Συντάκτες:
ΤΑΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Διευθυντής Τυπογραφείου:
ΑΓΓΕΛΟΣ ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ὁδὸς Καρόνη 13α καὶ 13β

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΑΘΗΝΑΝ - ΕΠΙΛΟΓΗΝ

ΕΤΗΣΙΑ Δρχ. 125

ΕΣΣΑΜΗΝΙΟ Δρχ. 70

Διά Δίημις - Δημ.
ὁργανισμοὺς κ.τ.λ. Δρχ. 500

Διά Κοινοῖτας - Ε.
ταυρ. κ.τ.λ. Δρχ. 250

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ Ε 1

ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ

ΑΛΑΜΠΡΑ (Θεσσαλονίκη). «Η μου-
νιέρα» (επιθεώρηση).

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Παρκά-
τος 7». «Ο Κος Πρωτοπυργός».

ΑΙΚΗΝΕ. «Μοιρομένη 1936».

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ «Τ» Αρραβωνισμάτων
ΘΕΑΤΡΟΝ ΙΝΤΕΛΛΑ (Θεσσαλονίκη).

«ΟΙ Ερμάντες».

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Οπέρητα Χανιά - Ολο-
κλήρωμα) «Το κήρυμα διαίτημα».

ΠΑΠΑΝΙ ΔΑΛΗΝΟΥ (Θεσσαλονίκη - Ια-
τρός). «Ερτίς κούρι με σόκιν».

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΑΤΤΙΚΟΝ: «Η επιθεώρηση Άννα Μελλά.
ΑΠΟΛΩΝ: «Ο όπ' αρίθ. 1 δημόσιος
κινούμενος».

ΒΡΕΤΑΝΙΑ: «Τραγωδία Παρισίων (Pa-
ριέτ)».

ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ: «Ενας φόνος στη Βουδα-
πέστη».

ΟΥΦΑ (Κυβερνή): «Μη με ξεχάσει».

ΠΑΝΘΕΟΝ: «Χρυσή Μπουκιά». Σέρλεϊ
Τζιμς.

ΠΑΛΛΑΣ (Μετακίνη): «Σαμψών». Χάρρυ
Μπόρ.

ΣΠΛΕΝΙΤ: «Ρομπέρτος».

ΤΙΤΑΝΙΑ: «Η γάμος των χιμαρών».

ΤΡΙΤΙΑ: «Η Άνταρ».

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟΝ

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

Με τα 20 μυστικά του για την γυν-
ναίκα καλλωπν.

Κάθε εβδομάδα 4 - 5 μυστικά

Οι δεικνύοντες τρέφει για να γίν-
ντες όμορφες

Η ΜΟΔΑ

ΤΙ ΘΑ ΦΟΡΕΩ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

Οι σοβαρότεροι Οίκοι της «Haute
Couture» των Παρισίων - Οίκος
Chanel, Mary Louf, Lucien Lelong,
Louise Bouchard, Schiaparelli κ.α.λ.
λοι - λανσάρουν από τις αρχές
Μαρτίου την νέα μόδα που θα έ-
πικρατήσει καθ' όλην την άνοιξη.

Τα πρώτα φορεματάκια θα φο-
ρεθούν από πολύ λεπτά μάλλινα
με κούπ σπλέ, αλλά πολύ ελα-
ντρικά με κάπ άπλικ αλλά όχι
πολύ μακριά.

Τι απογευματινά σε λεπτά πάν-
τοτε μελλάνια με μαρκεν φορμα-
γαμπά και πρόσ τους όμοις, όχι
πολύ ντεκόρ, αλλά μάλλον κλα-
σικά.

Πολύ της μόδας είναι τα τρουά-
κάρ, τα οποία και εφέτος θα έ-
πικρατήσουν απ' άκρου εις άκρον.

Αυτά θα είναι μάλλον κοντά -
πολύ περισσότερο από τα περσινα
με μαρκεν ζαπανό ως επί το πλεί-
στον. Οι τσέτες, και τα μαρκεν
θα είναι γαυρομαρκεν από γκα-
νι ή σούτα ή γαζιά.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Τα γαζιόμυρς αυτή έκφραζε
άπολύτως τον βαθμό της σημα-
σίας των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΟΡΙΤΣΙΑ, ΝΑ Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ
ΤΡΟΠΟΣ ΝΑ ΡΙΧΝΕΤΕ ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΑΙΩΝ ΜΕΘΩΝ ΤΗΣ ΔΕΟΥΣ ΛΕΝΟΡΜΑΝ

Σκοπεύουμε να συγκεντρώσωμε
εδώ τις πιο διαδεδομένες μεθό-
δους για το ρίξιμο των χαρτιών,
και να εξασκώμε την πραγματι-
κή τους σημασία σχετικά με τα
γεγονότα που μας ενδιαφέρουν
στο παρελθόν, στο παρόν και το
μέλλον.

Αι μέθοδοι αυτές είναι πρώτον
της διδούς Λενορμάν, που μεταχει-
ρίζονται μια συνειδημένη τράπου-
λα, με τα τριαντάδυ χαρτιά, και
που είναι η πιο γνωστή, και δεύ-
ρο της Έτελλας, που χρησιμοποιεί
οσες κυρίες τα Τάρν με πυλινούς,
σμιούς σφούρες και επινοητικούς
κλινονομήνους από την αρχαία
Αίγυπτο. Η μέθοδος αυτή μας έ-
πιτρέπει να ερίσκωμε, όταν μας
συμβουλευώμε, τα θετικώτερα
και πληρέστερα αποτελέσματα που
είναι δυνατόν να βρεθώμε, χάρις εις
την κατάλληλη χαρτιά, που είναι ε-
παρκή να προμνησθώμε και εις
ερίκην άσκησιν.

Χάρη των άναγνωστών μας, θα
έκδόσωμε την μελέτην του παι-



Εδώ έχετε ένα χαρτί της τράπουλας.
Πα να έρετε ποιο είναι το όρθιο και
ποιο το άνοδο ποσοδοστέ με
γραμμή σε κάθε χαρτί εις το κάτω
μέρος.

γινισθό αυτό και το Ιστορικών
των χαρτιών, δίνοντας ένα πρώ-
τον των χαρτιών που χρησιμοποι-
τούνται.

ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΤΙΩΝ

Πρέπει να ποίμε πρώτον, ότι δεν
πρέπει να συμβουλευώμε με τα χα-
ρτί στην τύχη, ότι υπάρχουν ανα-
λόγιοι κανόνες προς τους οποίους
πρέπει να συμμορφώμεθα, για να
είναι επιτυχής το πολύτιμον απο-
τέλεσμα που θέλωμε.

Πρώ πάντως, υπάρχουν ώριμέ-
νες ημέρες, που ενοικείας από άλ-
λας. Π. χ. η Τετάρτη συνιστάται
όταν προκρίται για υποθέσεις, χρή-
μα, παιγνίσια κ.λ.π. Η Πέμπτη, η
Αφροδίτη, η Παρασκευή, ταίρια-
ζει καλύτερα για τους έρωτες.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
είκοσι έκοι, που μινος εινε ενο-
νός για να συμβουλευθούμε τα χα-
ρτί.

Και οι ήμερομηνίες έχουν την
σημασίαν των. Η επτά, δεκαπέντε,
εί



Ο ζωγραφικός πίναξ του γνωστού ζωγράφου μαξ Γ. Γουναρπούλου «Οι Μουσές»

Η ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ο «Παγκόσμιος Τύπος» λογίζεται εύτυχης διότι η εκδοχή του συμπίπτει με την λήξιν της πολιτικής αναταραχής και των σχηματισμών της νέας Υψηροκρατικής Κυβερνήσεως υπό την Προεδρείαν του κ. Κ. Δεμερτζή, πολιτικού άνδρος αναμφισβήτητου κύρους και ικανότητας.

Σήμερον, όπου η Έλλάς διέρχεται μίαν περίοδον εξαιρετικής τραγικήν, όπου τα παγκόσμια γεγονότα υφίστανται μίαν ραγδαίαν εξέλιξιν και όπου πρωτοφανείς εις την ιστορίαν εκτελούνται ζυμώσεις, καλείται η νέα Κυβέρνησις ν' αντιμετώπιση την κατάσταση με ανάλογον σθένος, αποφασιστικότητα και πρό παντός με έθνικον παλμόν.

Η σπορά του μίσους την οποίαν έσκόρπισαν εις τον έθνον τα κατά καιρούς αδιάλλακτα στοιχεία, — της μίας ή της άλλης παρατάξεως — πρέπει να σταματήσει. Από δεκαετίας ήδη παρατάξεις μακρότερες ενδεδειγμένως και αντιπατριωτικώς θεσμάται. Αρκείτα πλέον. Οι έμποροι του μίσους ες καμαρώσαν την κατάσταση που ώδηγησαν τον έθνον, εξοδοντοί και παρασύροντες εις ακρότητας τον πτωχόν αυτόν λαόν.

Η Κυβέρνησις Δεμερτζή είνε η ένδεδειγμένη σήμερον να κυβερνήσῃ την χώραν καί από μιάς άλλης πλευράς: Ότι είνε αχρωμάτιστος, Απληλαγμένη ούτω παντός κομμα-
Ε. Μ. Δ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Σήμερον όπέτε έπραχματοποιή-
θη η γενική έπανάστασις εις τας θέ-
σεις των πάντων των συνέπειν των
γεγονότων της 1ης Μαρτίου άπελευ-
θέντων δημοσίων υπαλλήλων νομι-
μοίαν έτι επιβάλλεται εις την Ευ-
ρώπην να μεριμνήσῃ σοβαρώς
εάν την ταχίστην και άνευ χρονο-
τριβής άποκατάστασιν του δικαίου
των επί Έπανάστασεως 1922 άπο-
λυθέντων παρναμένων Δημοσίων υ-
παλλήλων.

Διά την ταχίστην έπίλυσιν του
κρίσεως ζητήματος της άναπο-
στής συντάξεως εις τους άναποστή-
θέντας σήμερον έντιμους και κα-
τά πάντα άξιους πρώην δημοσίων
υπαλλήλους ταχισμένην να έπικαλε-
σώμεν την ύψηλην έμπειρίαν της
Α. Μ. του Βασιλέως καθόντος το ή-
την της ύλης και ήθους άπονα-
τάσεως αυτών όδεν να τερματι-
σθῃ το ταχίστην.

Ο Έλευθέριος Βενιζέλος απέ-
θανε. Δημιούργημα του έκούτου
του ο Βενιζέλος, έπαίξας κατά την
διάρκειαν της τελευταίας τριακον-
τετικής σπουδαιότητας ρόλον εις
την πολιτικήν ζωήν της χώρας.
Ανέβλεπεν έλας τας βαθύδας της
πολιτικής ηγεσίας χάρις εις την
ιδιαιτέραν του, την ικανότητά του
την άπεφασισμένην καί πρό
παντός την πολιτικήν μαεστρίαν
εις την οποίαν άλλως τε διεκρίθη
και άνεγνωρίσθη παρά πάντων, ως
ο άκαταγνώριστος και άκίτταδελτος
πολιτικός.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΜΙΑΣ ΒΕΛΟΝΑΣ

ΤΟΥ Κ. ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ

Της Άκαδημίας Άθηνών

Ω! τα γραμμάτια, που λαμβάνω
μεν κάποτε ή έμεις οι χρονογρά-
φοι! Είνε άδύνατον να φαντασθώ
κανείς τι εκπλήξεις μας προσέ-
χουν κάθε πρωί, που παραλαμβάνο-
μεν το ταχυδρομείον μας. Σήμε-
ρον, λέγου χάριν, έλαβα «εσωκλι-
στον» μίαν βελάναν, μίαν πελω-
ριαν βελάναν, σχεδόν ασυμμετρί-
α. Έλαβε κανείς ποτέ βελάναν
έντός έπιστολής; Αμφιβάλλω πο-
λύ. Και όμως την έλαβα εγώ. Μέ-
λις εξεδίπλωσα το γραμμάτιο τ-
αχνώνσπου, την είδα μεγαλοεπ-
αφώς καρφωμένην εις την γωνίαν
αυτού χαρτίου, όπου τοποθετούνται
συνήθως τα άρχικα και τα έμβλη-
ματα.

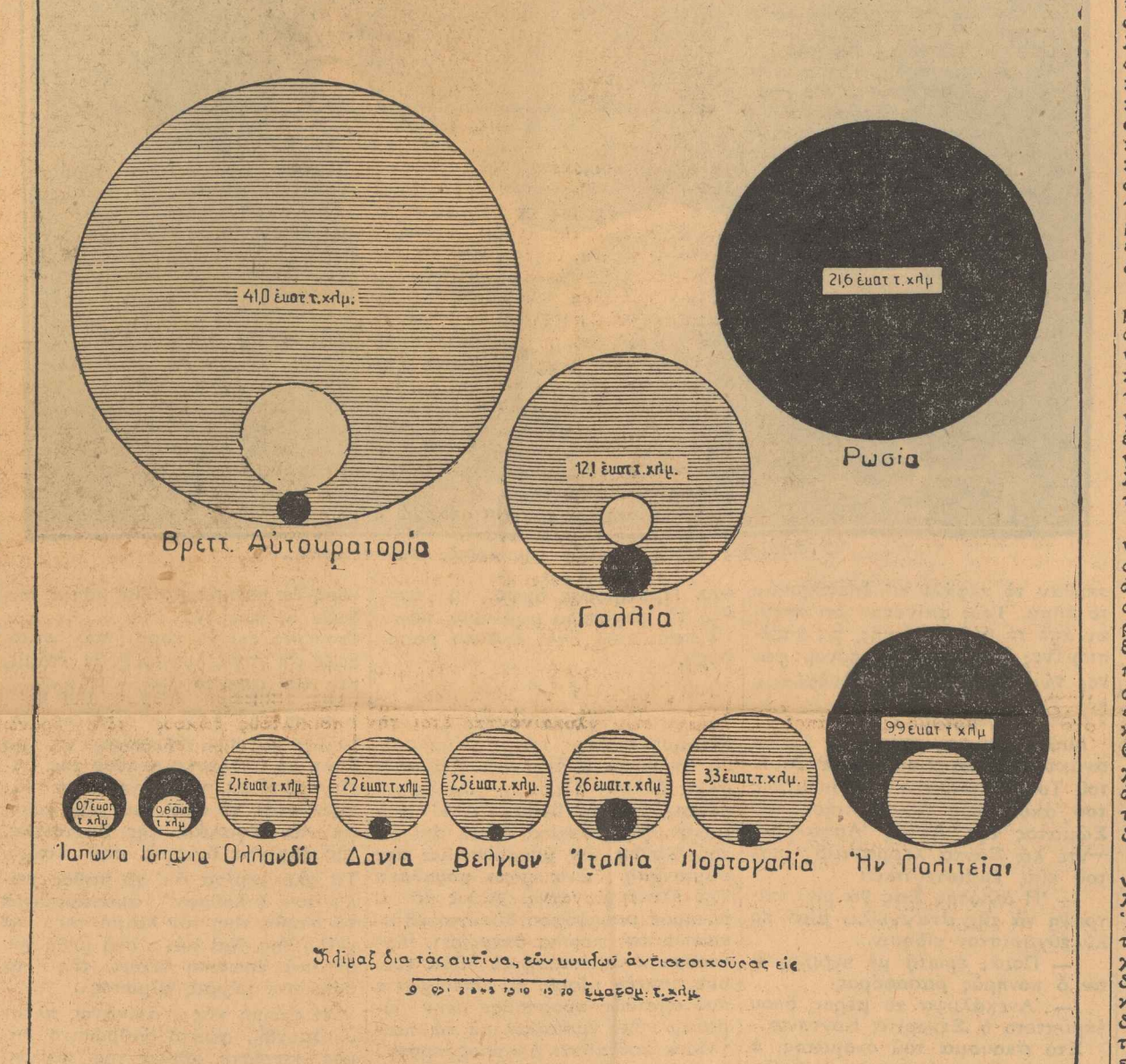
Έννευσται, ότι έμειναν ένδεδ, χω-
ρίς να τομώ να προχωρήσω εις
την άνάγνωσιν της έπιστολής. Τι
έσημειαν άραγε αυτή η βελάναν;
Πρὸς στιγμήν υπέθεσα ότι ήτο εί-
κόνηση ή το έμβλημα κάποιου
κόσμου ή κάποιου μεδίστου, που
μω έγράφαν γεγονότα σχετικά ή
άσχετα πρὸς το έπάγγελμά των.
Άλλά καλῶς, είπα μέσα μου, θν εί-
νε πῶςον άδύνατον πρὸς αυτός;
Έάν όμως δεν έπρόκειτο περί αὐτός;
Έάν εὐρισκόμην έμπρός εις κατὰ
χρόνιον μέγαν; Μία βελάναν!...
Και δὲν είμαι μὲν πολύ δυνατός
εἰς τὰ μυστήρια της ζωῆς ή της
μυθῆς μαγείας.

Μία βελάναν όμως εις την τέ-
χνην της μαγείας δὲν είμφορεί καί

ΠΟΥ ΒΑΙΝΟΜΕΝ; ΑΙ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΝΕΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ Ο ΠΟΛΕΜΟΣ, ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΟΛΕΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ. ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΟΝ- ΤΑΙ ΑΙ ΑΙΤΙΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΩΝ. - ΜΕΡΙΚΟΙ ΙΛΙΓΓΙΩΔΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΙ. ΥΠΟ ΓΕΩΡ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΝΑ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Έν ό ά τρομερά συνέπειαι του
μεγάλου πολέμου (Ευρωπαϊκού)
εξασκοιοῦσαι πληττοῦσαι την ά-
νθρωπότητα και θα πληττωσιν αυ-
την επί δύο τουλάχιστον αιώνη-
γενεάς, ο διεθνής όριζων θαλοῦται,
τά νέφη του πολέμου συμπεκνούν-
ται και ο πόλεμος παρουσιάζεται
επί θύρας. Ο πόλεμος εκτός των
άλλων τρομερών συνεπειών, ως
συνεπάγεται, π. χ. παραλύει τας ή-
δικας δάσεις της ανθρωπότητος,
φέρει εις την έμφάνειαν τὰ κατω-
τέρη ζώικα αίσθηματά και έν γέ-
νει καταργεί την αντίληψιν περί

της του, άποτελεί την κεφαλαί-
οπαμένην οικονομικήν του άξίαν.
Ούτως ή άξία εκάστου ανθρώπου
εις Άμερικην κατά το 1910 ήτο
κατά μέσον όρον 24.000 φράγκα
χρυσῶ, εις Άγγλίαν 21.000 κλπ.
Πολυπλασιασάσθε τον άριθμόν
των εκ του πολέμου θυμάτων πρὸς
την άξίαν ταύτην, προσθέσατε της
ελάττωσιν της παραγωγῆς εκ της
άσπαρσής της του γονιμότερου
ανθρωποπλη ούλου εις τον πόλεμον
εκ της ελάττωσεως των γεννησε-
ων κλπ. διά να ίδῆτε τας κολос-
σισίας ζημίας, ως άποφέρουν οι



Ένός έλοι οι λαοί του κόσμου άναγνωρίζουν ότι ο μέλλον να έκνοησῃ πόλεμος δὲ είνε ή όριστική
καταστροφή της ανθρωπότητος και του πολιτισμοῦ, έν τούτοις έδει βελίξουν γερῶ το ήμνηται πρὸς
αὐτόν. Αίτια: Ο «υπερεκπαλιμένος» τὸν Γερμανῶν και Ιταλῶν. Είμεθα εἰ έκτακτοῦσιν Ισχυρο-
ίοντα οι Γερμανοί και δὲν μπερῶμεν να ήσουμε εις τὰ στενά όρια του Κράτους μας. Το αὐτό
διενεργεῖται και οι Ιταλοί.
Πράγματι, έν στρέφουμε ένά θάλαμιν στον Χάρτη δὲ παρατηρήσωμεν ότι τὰ 45 ο)ο περίπου των έ-
δαφῶν του Κόσμου άνήκουν εις την Γαλλίαν και Άγγλίαν.
Ούληρωτες ή έπάρκειαν της γῆς είνε περίπου 510 εκατομμύρια τετραγωνικά χιλιόμετρα, δὲ έπι-
φάνειαν ήπρως μόνον 149 εκατομμύριον. Έάν εζικρίσῃ κανείς τας άνταρκτηκῶς περιοχάς (14 εκα-
τομ. τετρ. χλ.) όπου είνε άκατοίκητοι, υπελείπονται:
10 εκατομ. τετρ. χλ. της Εὐρώπης με 498 εκατομμύρια κατοίκων
44 εκατομ. τετρ. χλ. της Άσίας με 1.070 εκατομμύρια κατοίκων
30 εκατομ. τετρ. χλ. της Άφρικής με 139 εκατομμύρια κατοίκων
42 εκατομ. τετρ. χλ. της Αμερικής με 219 εκατομμύρια κατοίκων
9 εκατομ. τετρ. χλ. της Αυστραλίας με 18 εκατομμύρια κατοίκων

Σύνολον 135 εκατομ. τετρ. χλ. με πληθυσμόν 1944 (στατιστική παγκόσμιος το 1929)
Ές αὐτὴν τὰ 54 εκατομ. τετρ. χλ. άνήκουν εις την Άγγλίαν και Γαλλίαν ήτοι τὰ 45 ο)ο πε-
ρίπου της εἰλης έπάρκειας του κόσμου.

του ανθρώπου, ως όντος λογικού
και τελειότερου τὸν εἶς της γῆς
όντων, συνεπείρκει και οικονομί-
κάς καταστροφῆς τεραστίας, αὐ-
τες άποτέλουσι την πηγήν της κα-
κοδιαμονίας της ανθρωπότητος. Αι
οικονομικαί συνέπειαι του πολέ-
μου είνε εξεταστέαι από δύο άπο-
ψέων ήτοι: από άπόψεως ένδι-
κῆς οίκουμιας και από άπόψε-
ως δημοσιας οίκουμιας.
α) Από άπόψεως ένδικῆς οί-
κουμιας, οι εκ του πολέμου ζη-
μίας είνε κυρίως οι εις άνθρω-
πους και εις οίκουμιας άγνάθαι.
Αι εις ανθρώπους ζημίας είνε κα-
ταφώνος τεραστίαι διότι περιλαμ-
βάνουσι, όχι μόνον, τους άμέσως
έν τῷ πεδίῳ της μάχης φονευομέ-
νους και άποθνήσκοντας στρατιώ-
τας, αλλά και τους άποθνήσκοντας
εκ του άμέσου πληθυσμοῦ, συνε-
πείρκει στερήσεων και συγκινήσεων
του πολέμου, και τὸν έπίδημιόν,
αὐτῶς άποτέλουσι το μοῖρατον εἶ-
δος της άποθνήσκουσας, ως έπίσης
την ελάττωσιν των γεννησῶν, ως
εκ της ελάττωσεως των γόνων και
του χωρισμοῦ των συζύγων κλπ.

Διά να κατανοήσῃ το μέγεθος
και η σημασία των εις ανθρώπους
άπολαίαν εκ του πολέμου, άρκεί
να σημειώσωμεν ότι ο ευρωπαϊκός
πόλεμος εξαπέστειλεν εις τον Ά-
ντον περίπου 9.000.000 στρατιώτας
και να όπομνησθῇ ή κατά τον πό-
λεμον τούτον έπίδημι της γρίπ-
πης, ής αι καταστροφαι είνε γνο-
σταί.

Καταφανέστεραι καθίστανται αι
εις ανθρώπους ζημίας εάν λάβῃ
της όπ' όμην του, ότι ο άνθρωπος
είναι οίκονομικην άξίαν, ήτις έξου-
πλοκείται δια της μεθόδου της κε-
φαλαιοποιήσεως.
Κάθε άνθρωπος παράγει και κα-
ταναλίσκει. Καταναλίσκει εις τὸν
φῆν, μόρφωσιν κλπ., παράγει έρ-
γασίμους εις παραγωγικὰς έργα-
σίας. Η διαφορά ήτις προκύπτει
εκ της άφαιρέσεως του ποσού, που
καταναλίσκει από το ποσόν που πα-
ράγει, κατά την διάρκειαν της ζο-

πολέμου εκ των εις ανθρώπων α-
πολαίαν, και να αναλογισθῇ κα-
νείς, ότι ο Ευρωπαϊκός πόλεμος
1914-1918 άρχισῇ πρὸς ένός με-
λούς του πολέμου και τὸν καταστρε-
φικόν μέσον που δὲ χρησιμοποι-
ήθουν.
Αι εις οίκονομικὰς άγνάθαι ζη-
μίας του πολέμου έπίσης είνε ίλυ-
γιώδεις. Άρκεί να λάβῃ της όπ'
όμην του το αναλόγιμον πολε-
μικόν ούλικόν, τας καταστροφὰς
που έπιφέρει εις ανθρώπους και
περιουσίας (τορπιλλισμός, κατα-
στροφαι γεωργίας, και τὸν καταστρε-
φικόν έκταστων), συντήρησιν
στρατοῦ κλπ.
6) Από άπόψεως δημοσιας οί-
κουμιας είνε εἰς μεγαλύταται οι
εκ του πολέμου ζημίας, παρουσιάζο-
μεναι υπό μορφήν πολεμικῶν δα-
πάνων. Αι πολεμικαί δαπάναι, ως
εκ του χρόνου εις δὲ άνάγονται,
διακρίνονται εις τρεις κατηγορί-
ας, ήτοι εις προπολεμικάς, πολεμι-
κάς και μεταπολεμικάς.
ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ:
Κρατούσῃ εν ή διεθνῇ κοινωνίᾳ
της άρχῆς «si vis pacem para bel-
lum», «εάν θέλῃς εἰρήνην παρα-
σκεύασθε πόλεμον», τὰ κράτη καί-
νον πρὸς του πολέμου χρόνον διατη-
ροῦσιν εις κατάστασιν ένόπλου έπ-
αρμῆς, αὐξάνοντα τας δαπάνας
των δια πολεμικάς προπαρασκευ-
ας και συναγώνιζόμενα άλλαλα
εις εξοπλισμούς (νῦν δὲ μέχρις εἰ-
ς ζωρηρηκτικῶν) δια προμήθειας
και κατασκευῆς άρθόνων πολεμι-
κού ούλικου (ναυπηγήσεων, αερο-
πλάνων, πυροβόλων, κλπ.) πρὸς
πολεμικὴν έπάρκειαν διατήρησιν
της υπερτοπίας των ή των αναλό-
γιων της πολεμικότητος των άπέ-
ναντι του έχθρου. Αι δαπάναι αὐ-
ται είνε μέγισται έπιφέρουσι δὲ το
άντιθετον της εσφαρμοζόμενης άρ-
χῆς «πάν θέλῃς εἰρήνην, παρασκευ-
άσε πόλεμον», διότι γιναντοῦται
το πρὸς πόλεμον αίσθημα των κρα-
τῶν δια των εξοπλισμῶν, συμβαί-
νει δηλαδή, ότι συμβαίνει και
άνθρωπον όπολοφοροῦντα, όστις έμ-

πολεμικόν ούλικόν και νέων όπλων,
επιβάδισαι έπιστρατευθέντων κλπ.
ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΔΑΠΑΝΑΙ:
Αὐται είνε αι άκολουθοῦσαι τον
πόλεμον ως άναγκαίαι συνέπειαι,
π. χ. δαπάναι έπιστρατευσεως, αὐ-
τῶς έπιστρατευσεως, αὐτῶς έπισ-
τρατευσεως των ειδῶν, συντα-
κτικῶν θυμάτων πολέμου κλπ. Εἰ
πομὲν ότι αι εν γένει πολεμικαί δα-
πάναι (προπολεμικαί, πολεμικαί
και μεταπολεμικαί) είνε τεραστίαι
και δὲ δύνανται να συγκριθῶσι
αἰ πρὸς τας εν εἰρήνῃ, ίδού δὲ
ποιοι οι λόγοι του φαινομένου:
1ον. Η έπίσκησις του κύκλου της
δικαιοσύνης του Κράτους, δια της
δικαιοσύνης νέων υπηρεσιῶν (υπη-
ρεια εισιτηρίων, εὐλογητικὰ μέ-
τρα κλπ.) ή της υπερεκσεύσεως εις
ιδιωτικῶς εχειρησίρας (πρακτι-
κοῖς σιδηροδρομῶν, τηλεφώνων
κλπ.).
2ον. Η σπατάλη ήτις διέπει την
διοίκησιν, διότι παραλύει, ο έλεγ-
χος ότε κοινωδουλευτικῶς και ό τις
κοινῇ γνώμῃ, έκινεος μὲν λόγω
της φύσεως των δαπανῶν και της
ταχύτητος μεθ' ής δέον να πραγ-
ματοποιήσῃται, αὐτῶς δὲ λόγω της
λογοκρισίας.
3ον. Η αὐθιγία του αἰσθημοῦ των
εἰς τὰ όπλα άνδρῶν.
4ον. Τα διακριοῦσιν του πολέμου
συντακτικῶν από βαρεῖς λόγω
της άνάγκης, όρους δάναει και ή
έντεθεν αὐθιγίας της υπηρεσίας
του δημοσίου χρέους.
5ον. Ο έπίγονος χαρακτήρ των
πολεμικῶν δαπανῶν, όστις συνεπά-
γεται αθέμιτα κέρδη των προμη-
θειῶν εις βάρος του κράτους, λό-
γῳ της μεγάλης και έπιγνώσεως ά-
νάγκης προμήθειας διαφορών εἰ-
δῶν, ής ένεκα δὲν έχει την εὐχε-
ρειαν το κράτος να επιδώσῃ εὐχε-
ρεστέρας όρους.
6ον. Η θρησκευαντοποίηση του
πολέμου, ής ένεκα ή έκθεσις αὐ-
τοῦ εἰς τὸν λαόν εκτείνεται, αὐτῶς
και πρὸς τὸν πληθύν των στρατιω-
τῶν, αὐτῶς εκ της τελειότητος και

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΩΣ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΕ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Τοῦ AUGUSTE FOREL καθηγητοῦ της ψυχ-
αλολογίας του Πανεπιστημίου της Γενεύης

Εἰς μίαν Γερμανικὴν υγειονομα-
γίαν, είδα, κάποιον δύσ-εχινόν
εἰς την πρώτην περικοπῆσιν ή
νοικοκυρά, όρμηκί, άχένιστη, ή
στροβιλομένη πινυτοῦς, και
κρατώντας μίαν σκούπα στο χέρι,
να υποδέχεται τον άνδρα της, ο έ-
πίσης γυρίζει από τη δουλειά του,
και προκειμένου να φιλήσῃ το άπ-
μέλπτο αὐτό πλάσμα, κανει μίαν
γκρυμάτσα, αὐ να του δύνουν ρεταί
νύλας. Εἰς την έλλην. ή ίδια γυναι-
κική, τουλάχιστον, με άρασι
φύρεται, με τὸ στήθος έπιτήδειον
προεξέχον από το σεντιεν, με άρασι
συγυρά μαλλιά, πούδραρισμένη και
δουμένη, περιμένει έμπρός εις την
πέρτα της «επικρίψει».

Οι δύο αὐτῶς εἰκόνες τονίζουν
με ατυρικό τρόπο ένα σπουδαίον
σημείο της έρωτικῆς ψυχολογίας,
στη μενοειμία. Το ίδανικόν της
αληθινῆς άγάπης δεικνύεται συχνά
μόνον άφου πέρσῃ ή πρώτη μέση
του έρωτος. Εἰς να παραμένει έρ-
μηνικός, ο έρως πρέπει πρὸ πάν-
των να είνε ή ψυχική αντιεξέ-
σῃς άνωτέρω των σωματικῶν αἰ-
σθημάτων. Ενωμένον με την σεξου-
αλικήν έλξιν, διότι άλλως αὐτή δὲν
φθάνει διά να στερεώσῃ τὰ δεσμά
του γάμου. Άργότερον, κατά την
γενετικὴν ηλικίαν, άρκεί και μέ-
νι ή συμπάθεια.

Το μέγιστον σφάλμα εἶναι των
παρμένων εἰς ότι άπανταῶν
αὐτῶς τὰ δεσμά που έδεσαν ή εὐ-
λογία της εκκλησίας, και μόλις κλει-
σῃ ή πέρτα του σπιτιοῦ των, εὐ-
καταλείπονται χωρίς αντίστασιν
και χωρίς αὐτοκυριαρχίαν εις την
έκπληξιν των συνθηδῶν και των
κλίσεων των, εις τας ίδιοτροπίας
και τας άδυναμίας των. Ο κάθε
σύζυγος περιμένει τὰ πάντα από
τον άλλον και εἰς τὴν άδυναμίαν
ρεν ήμπερ. Λέγει μέσα του. Τὸν
έχω, ή την έχω τὸν δική μου, και
δὲν καταβάλλει κανένα κόπον.

Μέλις πέρσῃ ή πρώτη έρωτική
μέση, ένας τέτοιος σύζυγος δὲν έρ-
σαι πλέον καμμία χάρις στην γυ-
ναίκα του, έρωτοτροπεί με άλλες,
και κρατεί γιά το σπῖτι του μόνον
την κακοεργία του, ενώ πάλιν ή
γυναίκα δὲν κάνει τον κόπον να
επιδεικνύη τις χάρες της στο είκο-
νεμα της περιβάλλουσας, και στο-
λίζεται μόνον γιά τις έπισκέψεις,
τους χορούς κλπ.

Βέβαια, δὲν μπορεί κανείς να έ-
νεργῇ διαρκῶς πρὸς φύσιν, το γυ-
ναίκα του έδωκε δὲ αὐτῇ νύχλι ή
άργα. Άλλά υπάρχουν μικρά τεχνί-
αματα καλωσύνης και εὐπροσηγο-
ρίας που άποκατάνται με την συνή-
θειαν και την άνταρραχή, και που
πρέπει να θεωροῦνται ως καθήκον
από τους δύο σύζυγους, οι έποεἰ δὲ
εξασκευθῶσιν να εκπαιδεύωνται
και καθ' έλκον το δικαίωμα της συμ-
βιώσεως των. Έκτός αὐτοῦ ή συνε-
χῆς σεξουαλική έλξιν είνε δεσμός
άνακτιστα, δια της διατήρησιν
της εὐτυχῆς ενόσεως μεταξύ άν-
δρος και γυναικῆς.

Και οι δύο σύζυγοι πρέπει λοιπόν
ν' άποφασίσουν ότι μπορεί να χα-
λαρώσῃ ή να σπάσῃ τὰ δεσμά των.
Η γυναικα άκριβῶς μέσα στο σπῖτι
της πρέπει να επιδεικνύη εἰλην την
χάρις και την τέχνην που της δι-
δάσκει ή άδωα γυναικεία φιλοεργ-
κεια και ή συμπάθεια πρὸς τον άν-
δρα της. Έστω και με τὸ φόρημα
του σπῖτιος, πρέπει να προσπαθῇ
να είνε γιά τον άνδρα της το κέντρον
ένος ευχάριστου και καλεσθέντος
περιβάλλοντος, και να λάμπουν τὰ
δελνυτρά της εις κάθε της πράξιν,
άκονη και στις λεπτομέρειες της
πῶς εἰσάγει άπολαύσεως της συζυγῆς
κῆς ζωῆς. Έτσι κάθε μέρα ο σύζυ-
γος της δὲ ή άποφασίζεται περι-
σσότερον. Δὲν πρέπει να φυσικά να
τον παρασύρῃ με χονδρούς τεχνά-
σματα φιλοφρονίας, αλλά με λεπτά
ήθη άφθονίας των πολεμικῶν μέ-
σων.

Τον. Η περιθαλψις των παντός
εἰδῶς παθόντων εκ του πολέμου
(πρόσφυγες, συντάξεις θυμάτων
πολέμου, έπίδημιαι οίκουγενεῶν
στρατιωτῶν κλπ.).
δον. Η ύψιστος των τιμῶν. Αὐτή
έπρεπε εκ δύο λόγων, είτε εκ
της εὐδοχίας της κυλοφορίας,
λόγῳ έκδοσεως χαρτονομισμάτων,
εἰς ήν άναγκάζονται τα κράτη,
πρὸς άντιμετώπισιν των κολλοσι-
στικῶν δαπανῶν, είτε λόγω κλονι-
σμοῦ του νόμου της προσφοράς εις
της ζητήσεως που διέπει τας τι-
μῆς, διότι την μη προσφοράν μει-
οῦσιν ή ελάττωσις της παραγωγῆς
και ή δυσχερεια μεταφοράς των
αὐτῶν ή δὲ ζητήσις αὐτῶν λό
γῳ της όπ' όμην του σπῖτος άπορρο-
ήσεως μεγάλων ποσότητων.

Η αὐθιγία των τιμῶν συνεπά-
γεται αὐθιγίαν των έξόδων του
κράτους, διότι εκτός των προμηθ-
ων πρὸς συντήρησιν του στρατοῦ
του, αὐξάνει τους μισθοῦς των δη-
μοσίων υπαλλήλων πρὸς προσαρ-
μόγησιν του εις τας εκ της φύσεως
των τιμῶν οίκονομικῶς συνθήκας.
Έκ τούτων, εὐνόητον ποταί προικ-
τικῶς καταστροφαι επί του οίκο-
νομικού πεδίου, επέρχονται εκ του
πολέμου και ποταί τεραστίαι συ-
νέπειαι έγχοῦσιν αὐται επί της εἰ-
ρήνης.

Αἰς αὐθιγίαν του αἰσθημοῦ των
εἰς τὰ όπλα άνδρῶν, ίδού δὲ
ποιοι οι λόγοι του φαινομένου:
1ον. Η έπίσκησις του κύκλου της
δικαιοσύνης του Κράτους, δια της
δικαιοσύνης νέων υπηρεσιῶν (υπη-
ρεια εισιτηρίων, εὐλογητικὰ μέ-
τρα κλπ.) ή της υπερεκσεύσεως εις
ιδιωτικῶς εχειρησίρας (πρακτι-
κοῖς σιδηροδρομῶν, τηλεφώνων
κλπ.).
2ον. Η σπατάλη ήτις διέπει την
διοίκησιν, διότι παραλύει, ο έλεγ-
χος ότε κοινωδουλευτικῶς και ό τις
κοινῇ γνώμῃ, έκινεος μὲν λόγω
της φύσεως των δαπανῶν και της
ταχύτητος μεθ' ής δέον να πραγ-
ματοποιήσῃται, αὐτῶς δὲ λόγω της
λογοκρισίας.

3ον. Η αὐθιγία του αἰσθημοῦ των
εἰς τὰ όπλα άνδρῶν.
4ον. Τα διακριοῦσιν του πολέμου
συντακτικῶν από βαρεῖς λόγω
της άνάγκης, όρους δάναει και ή
έντεθεν αὐθιγίας της υπηρεσίας
του δημοσίου χρέους.
5ον. Ο έπίγονος χαρακτήρ των
πολεμικῶν δαπανῶν, όστις συνεπά-
γεται αθέμιτα κέρδη των προμη-
θειῶν εις βάρος του κράτους, λό-
γῳ της μεγάλης και έπιγνώσεως ά-
νάγκης προμήθειας διαφορών εἰ-
δῶν, ής ένεκα δὲν έχει την εὐχε-
ρειαν το κράτος να επιδώσῃ εὐχε-
ρεστέρας όρους.

6ον. Η θρησκευαντοποίηση του
πολέμου, ής ένεκα ή έκθεσις αὐ-
τοῦ εἰς τὸν λαόν εκτείνεται, αὐτῶς
και πρὸς τὸν πληθύν των στρατιω-
τῶν, αὐτῶς εκ της τελειότητος και

και ποικιλῆς άποχρώσεως αίσθημα-
των, άναμένον με τὸν και εύγε-
νῆς τρόπου, με τὸ φυσικόν αίσθη-
μα του ταπεινῶν, που μόνον τα
εύγενέστερα καυλούδια της κοινο-
νικῆς ζωῆς κατέχουν δέξαις τελεί-
ως, αλλά που όπωδότερε χαρακτή-
ρῖουν πολύ περισσότερον την γυ-
ναίκεϊαν, παρά την άνδρικήν φύ-
σιν.
Ο σύζυγος πάλιν δὲ προσπαθήσῃ
να λάβῃ μέρος εις το παγκόσμιον
αὐτοῦ του έρωτος μέσα εις την οίκου-
γενεῖαν, με καλωσύνη, έμπειρίαν και
γλυκὴν τρόπον. Ποτέ δὲν πρέπει
ν' άπαρτάνει άπάντησιν της γυναι-
κῆς που την εύνην και προστάται
τις συντάξεις των πατρῶν άποκα-
ταστήσῃ γυναικῶν. Ούτε να έγκυα-
λείται εις το σπῖτι του εις τας
άπείρους συνθηδῶς του έργων. Χρε-
ωσται να μὴ είνε μέσα στο σπῖτι
του ή έαρετη μερῆ του έλο χα-
μωρισται, που όρνει τις παντα-
φες του και γυρίζει με παλιν ρεῦ-
μα, και να μὴ βροσάῃ επάνω στη
γυναικα που εἰς τὸν πόλεμον
εἰς την έπαγγελματικὴν του ζωήν
ή τις δυσχερεῖας που δὲν κρύβει
αὐτῇ την εύνην και προστάται
δὲν έλέπει την γυναικα του μόνον ως
έργων ηδονῆς ή το πολύ-πολύ ως
την νοικοκυρά και την παιδαγωγὸν
των παιδιῶν του.

Τέτοια αντίληψις γιά την γυναι-
κα και τον γάμον είνε ταπεινή, αν
και δυστυχῶς συναντάται συχνότα-
τα και καταστρέφει κάθε έλπίδα
αληθινῆς οίκουγενεῆς εὐτυχίας.
Αφ' έτέρου, όμως, δὲν είνε άρ-
κετό: να την έκτιμῇ μόνον ως πι-
στική συντήρησιν και να τρέφῃ όπ'
αὐτῇ ψυχρὸν διανεστηρὴν συμπα-
θειαν. Ο έρως, έστω και αν είνε
μεγάλος πρέπει να συνοδεύεται δι-
αρκῶς από την σεξουαλικὴν έρσην
και την άμοιβαίαν έλξιν των σωμα-
των. Π

ΙΣΤΟΡΙΚΑ - ΑΝΕΚΔΟΤΑ - ΠΕΡΙΕΡΓΑ - ΔΙΑΦΟΡΑ

Η ΣΠΑΝΙΟΛΑ ΚΟΝΤΣΙΤΑ ΝΤΕ ΣΑΒΕΔΡΑ ΠΟΥ ΕΚΑΝ ΖΩΝΤΑΝΗ

ΣΤΟΝ ΠΥΡΓΟΝ ΤΟΥ ΤΡΟΜΕΡΟΥ ΙΕΡΟΕΞΕΤΑΣΤΟΥ — ΝΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ ΤΗΣ ΑΘΛΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ—ΤΗΣ ΕΞΕΣΧΙΣΕ ΤΟ ΑΡΑΧΝΟΨΑΝΤΟ ΚΟΡΣΑΣ ΤΗΣ, ΑΦΙΝΟΝΤΑΣ ΝΑ ΠΡΟΒΑΛΗ ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ ΤΗΣ — ΣΚΗΝΑΙ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΙΣΤΟΡΙΚΑΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ HENRY ROBERT

Είς τας 17 'Οκτωβρίου του 1483 κατόπιν αποφάσεως της 'Αγίας 'Εδρας διωρίσθη ἀρχηγός της 'Ιεράς εξέτασης του Βασιλείου της Καστίλης (Ισπανίας) ο μοναχός Θωμάς ντε Τουρκομενιάδα.

Όσο κι' αν ένα άτομον είχε μοναχός κι' εις ηλικίαν εξήντα τεσσάρων ετών δεν παύει από του να είναι άνθρωπος και να έχει τας ανθρωπίνους αδυναμίας του. 'Η σάρξ εινε πάντα ασθενής, και μάλιστα όταν κατέγεται από τα ερμηνεύματα της Καστίλης και πέσει στας βλάβας της αλμής ισπανικής.

Η άνοιξις στή Σεβίλλη γεννά άσβεστους πόθους κι' εις αυτά άκοτά γνησμένα και σκακτεμένα κορμιά.

Ένας επιβλητικός Πύργος εξέσπεζε της μεγαλειότητος Καστίλης νικητικής πέλους της Σεβίλλης.

Ήταν του τρομερού αρχηγού της 'Ιεράς 'Εξέτασης, Στόν πύργον αυτόν ύπηρχε ή φρικιώδης επιγραφή: «Δικαστήριον της 'Ιεράς 'Εξέτασης».

Οι κάτοικοι των περιχώρων ζταν την νύκτα περνούσαν σιμά άπ' τον μυστηριώδη Πύργον, έ-

ραδοθής σε ήδονικές όνειροπολήσεις. Σκεπτόταν ότι άργά ή γρήγορα το θεόπαιον εκείνο χάσμα θα έπερτε επί τέλους στας δίχτυα του.

Η μικρά Κοντίτα, κόρη άριστοκρατικής οικογενείας, του κόμητος και της κομήσης ντε Σααβέδρα, αντιπαλού του Τουρκομενιάδα, ήτο μόλις δέκα όκτώ ετών, έκπαλλου καλλονής με φλογερό και νευρώδες σώμα που παρουσίαζε τον τέλειον τύπον της φημισμένης 'Ανδaluσίας.

Ο κύκνειος λαϊμός της που είχε σκαλώσει τον μεγάλον 'Αρχηγόν, κρατούσε στους ώραιους της ώμους ένα χαριτωμένο βράλ προσώπου, στεφανωμένο με πλάσια ολόμαυρα, σάν έβεννο, μαλλιάρια. Τα μάγουλά της ήσαν ροδοκόκκινα, το μέτωπό της στενό και τα μεγάλα μαύρα μάτια της αστραφταν, λές και πετούσαν φλογές ανάμεσα από τις μακρές και πυκνές φρεσφιές των.

Η νέα έμάνταψε τους κινδύνους που διέτρεχε. 'Ήξερε καλά ότι ο τρομερός 'Ιεροεξεταστής κινούσε κάθε λίθο για να την κάνει δική

κουεμάδα τότε συνωφρώθη. 'Ετρίψε τα δόντια του και έφριξε μια ματιά έναντιον της κοινής έλπίδος θνητής.

— 'Αρκούν τά παιγνίδια, Κοντίτα, της είπε, 'Απ' την ήμεραν που είδα μ' έχεις ξετρελλάνει. Σήμερα έρίσκεσαι στας χέρια μου. Θα γίνης δική μου με το καλό ή με το κακό. Διάλεξε...

— Όχι... Όχι ποτέ δεν θα συγκατατεθώ να γίνω έρωμένη σου. 'Αν και έξρω, ότι μπορείς να βεβηλώσης το σώμα μου, την ψυχή μου όμως ποτέ... Αλήθ' θα ζή για να δώ καταρτάται...

Πρός στιγμήν ανέκτησεν όλο της το θάρρος κι' όρθώθη ύπερφη φωνή προτάου, σιγά-σιγά όμως αλ δυναμείς της ήρχισαν να την έγκαταλείπουν. Υπεχώρησε πικρύνοντας κι' έπεσε αναίσθητη στο μικρό διπλανό ντιβανί και με τα παχιά και πόδια μαξιλάρια.

Ο Τουρκομενιάδα έμεινε για μια στιγμή άκίνητος. Βρισκόταν σε μικρή απόστασι άπ' το μικρό ντιβανί και πάνω στο όποιον ήτο εξαπλωμένη ή δυστυχισμένη



Ο άπαισιος ιεροεξεταστής την έριξε στέ ντιβανί...

συνέεν το κεφάλι κι' επέταχυναν το όημα. Τους φαινόταν ότι άκουαν από τα βάθη της γής, τις άπλησιμένες, και γεμάτες πόνου φωνές των δυστυχισμένων ανθρώπων που έπεσαν στας δίχτυα του άπαισιου ρασοφόρου.

Μία μέρα στο μακάβριο εκείνο άνακτορον παρουσιάσθη ένώπιον του Τουρκομενιάδα ο άφωσιωμένος του άκόλουθος αξιωματικός του Σώματος της 'Αγίας 'Ασφαλείας — ντε λά Σαντα Χερμαντάδ — και του είπε έμπιστευτικά:

— Η άγιότης Σας θα μού επιτρέψη να της άναγγείλω μίαν που λυ έυχρίστην είδισιν...

— Ποιά; έρωτά με περιέργειαν ο πονηρός ρασοφόρος.

— Άνεκάλυπα το μέρος όπου έκρύπτεται ή Σενορίτα Κοντίτα.

Στο άκουσμα του όνόματος, ο τρομερός 'Ιεροεξεταστής άνετίθησε σέ από το καθίσμα του. Τα μάτια του άσφαιραν από ήδονή, και το ψυχή του πρόσπο κοκκίνισε. Τί άχόθηκε άπ' της θέσι του, έκανε μερικά νευρικά βήματα προς τα έμπρός, πλίσσισε τον άξιωματικό αρμυρικό του είπε:

— Πές μου, καμαλλάρε, που εινε; Πως την βρήκατε; Που είχε κρυφτή;

— Άς μάς επιτρέψη ή 'Αγιότης Σας να την πληροφορήσω ότι την χερσινών νύχτα της σφαγής ο Ροδρίγο ντε Σαντέζ, ο Βισέντιον ντε Σκούπι κι' εγώ, άπαντες πιστοί Σας δουλού, περικυκλώσαμε τον Πύργον της 'Κάλα ντε Πυλάδρα τον όποιον ο κόμης της Σας και της Καστίλης κατέβασαν και κατέκλυσαν τον άνακτορον εσφάγιαν άνήλες.

Ανήλθον εις το άίθιατρον διαμέριμα του κόμητος και εύρωμεν αυτόν εσπάλωσαν, στας πόδια του κρεβάτιού, μέν τον λαιμό κομμένον. Σειφίχησε μπροστά μας μονογυρτώντας, 'Εκαταράμεν Τουρκομενιάδα, με σκότωσας... 'Ηθελα να βεβαιώσω άν ζούσε ακόμη και γονάτισα μπροστά σου βάζοντας το χέρι στο μέρος της καρδιάς του. Οι παλμοί του μόλις ακούονταν.

Έξαρνα άνοιξις για τελευταία φορά τα μάτια, έσφιξε τα δόντια και γρύλλισε τρεμουλιαστά: «Έπε θάνατον... Πειθάνω με την παρηγοριά πώς ο άτιμος Τουρκομενιάδα δεν θα έρθ' ποτέ την γλυκειά μου Κοντίτα... Καί πέθανε...» Μία ώρα άργότερα κι' αφού βεβαιώσηκα πως κανείς δεν μάς έβλεπε πιά, ψάξαμε μέσα στον σπῆτι, στα ύπογεια, στες κρύπτες και ίδου έμειν τάρα έτοιμοι να παρουσιασόμε προ της ύμετέρας 'Αγιότητος την πενταόμορη Σενορίτα Κοντίτα ντε Σααβέδρα, την μόνην γυναίκα που ήγάγαμε ποτέ ο μεγάλος 'Αρχηγός μας και Πρώτος 'Ιεροεξεταστής της Καστίλης, της 'Ανδaluσίας και της 'Αραγκόνος...

Ο Θωμάς Τουρκομενιάδα μόλις συγκατέθεσε τη συγκίνησή του. Με νευρικότητα ρώτησε: — Πού εινε τώρα;

— Άμέσως το μεγάλο παραπέτασμα έπεσε και φάνηκε στη παραπλευρώς αούη που έμοιαζε σάν στήθιο, ή όρασι δα. Το πρόσωπο του τρομερού μονοχού έλαμψε από χαρά.

— Πορέβνα Κοντίτα, φώναξε κι' έκλεισε τα μάτια για να πα-

του. Προτιμούσε όμως να ύποστη το χειρότερο μαρτύριο παρά να παραδοθή σταν έκυλο ρασοφόρο.

Ο Τουρκομενιάδα, που ήτο άπολύτως άκαταστήτως, δεν ήθελεν άμέσως να χρησιμοποίησ' την βίαν. Μετεχειρίσθη άλατά άλλα όπλα: Πλούτη, άποκατάστασιον, γάμον, δόξαν. 'Αλλ' εις μάτην. Η Κοντίτα έμεινε άνένδρως. Τίποτε δεν μπορούσε να την συγκινήσει. Ένα μόνο ποθούσε: Την έλευθερίαν της. 'Αλλά κι' ο πονηρός ρασοφόρος δεν ήτο εξ' ένοχους που εύκολα ύπεχώρει. Ένωουσε ν' άπολύσει το όθιμα του, διά παντός μέσου. Αι ύποψείσεις που άφείδως σκοπούσε στήν υφάρια νέαν έμμοιαζαν με τα παιγνίδια που κάνει ο γάτος προτού κατασπαράξη την λείαν του, το δάδο ποντικίκι.

Η μεγάλη συγκίνησης της Κοντίτας, ο φόβος που κατήγετο, αλ συνέπειαι και τα φρικτά μαρτύρια που την άνέμενον την είχαν καταβάλλει πολύ. Στο τέλος δεν μπορούσε ν' άνδρξή κι' έκλινε το έμωρον προσώπιόν της προς τα κάτω. Τα βλέφαρά της όρασε έκλεισμένα...

Σε λίγη ώρα, ή νέα αίσθήθηκε κάτι να της έγγιζε τα χείλη. Σύντησε... Δέν είχε άμέσως άνοιξει τα μάτια, διότι την είχε ζαλίσει ένα μεθυστικό όραμα που ο πονηρός καλδώνηρος είχε σκορπίσει γύρω της.

Έξαρνα ένα όντος έπιδέσσει το σώμα της και μία φωνή μυστηριώδη έφύγε άπ' το στόμα της. Τινάχθηκε έπάνω και με μέλια τια όρθώθηκε πλέον κούταξε τον μισήτον άνθρωπο που στεκόταν γεμάτος πόθο, έτοιμος να της έπιτεθή. Το δαιμόνιο ήταν μυσσοσκεινίο για να τον βοηθή στας κακούργα του σχέδια.

— Τουρκομενιάδα, φώναξε τότε έξωλλος ή νέα και κρατήθηκε για να μή πέση. Τα μάτια της θά λωσαν και το αίμα την έπνιψε.

Σε λίγο, όμως συνήλθε και παρεκάλεσε:

— Άς με λυπηθή ή 'Αγιότης Σας, ως μη μου κάνει κακό... Ο Τουρκομενιάδα κούταξε το όθιμα του και χαμογέλασε:

— Ω! Κοντίτα, της είπε, σήκω πάνω και μη φοβάσαι. Κι' εύθως έμέσως την τράβηξε με θία προς το μέρος του. Κατόπιν της έπιασε τα παγωμένα από το φόβο χέρια της και τις τίς τα έπλεξε με τα φλογισμένα άπ' τον πόθο δικα του. Έκείνη τραβήχτηκε και έπείσασε τα χέρια της. Ο Τουρ-

κομή-Τα πονηρά μαύρα μάτια του ήσαν κορμωμένα έπάνω της στο θεόπαιον εκείνο κορμί που σφάδαζε άπ' τους λυγμούς. 'Η στάσις της τον άπεκτίμησε. Πλίσσασε νησι και με μία άπότομη κίνηση της έσχίσε το σφαιροειδές το κορμάκι της, άφίοντας να προβάλλη το ολόκληρο στήθος της. 'Ασυγκράτητος πλέον γονάτισε και περνώνας το δεξί του χέρι κάτω άπ' το κεφαλάκι της Κοντίτας, της έσφιγγε δυνατά τον λαιμό.

Τα φλογισμένα άπ' το πάθος χείλη του φιλούσαν ακατάστατα τα στήθη της, τον λαιμό της, τα χείλη της. Και πάνω στη μέση του σέ μία έρωτική έξαρσι, της τα δάγκωνε μέχρις άντικειμένου...

Η φωνή της κόρης, άνακτονος πλέον ν' άμυνθή, σαστο άνθρωπινον ράγισμα, κατέστη έθελά της, παιγνίδι και στα χέρια του έρωτισμού καλονόητος. 'Αργότερα σήκωσε σιγά-σιγά τα χέρια του άτίμου μονοχού από πάνω της και τον άπόδωσε με όρηψι.

Έκείνος δεν έφερε καμμία άντίσταση. Σηκώθηκε και κι' ένα σαρκαστικό γέλιο της είπε θριαμβετικά:

— Μόνον από μένα, από μένα πρώτα Σενορίτα Κοντίτα, γνώρισε την πρώτη ήδονή της σάρκας. Ποτέ, μά ποτέ δεν θα το ξεχάσεις αυτό... Κι' έφυγε άπ' την αούην άφίοντας την δυστυχισμένη κόρη ολόμωνη...

Η πρώτη φορά στί ζωή της ή υπέρφη Κοντίτα αίσθανθή την άνάγκην να πεθάνη για την μεγάλην καταστροφή, για την άτιμη προσβολή που της γίνηκε.

Σε λίγο όμως ο Τουρκομενιάδα θούμωσε αυτήν την φορά από έσπαιτική σέ άντρον άκόλουθως άσασινάσας του. Πλίσσισε την Κοντίτα, της έπιασε το χέρι και της είπε δυνατά:

— Σενορίτα Κοντίτα ντε Σααβέδρα... Έσέ, που σ' άγάπησα σάν Σανταά τώρα θα σ' αγαπήσω σάν Θεό. 'Αμερτωλή κι' αρετική Κοντίτα, δεν ύποστής το καθστέρσιό σου ώστε άν ή ψυχή σου γείρη στήν μετάνοια, νά πές, όταν πεθάνης, στους ουράνους. Χαίρε Κοντίτα! Θα ύποσώλης άόλη για να σώσης τη ψυχή σου. Θα κοής ζώντανη για ν' άπολυτρωθής άπ' αυτόν τον κόσμο...

Έτσι πάνω σ' ένα ίκρίωμα, άνάμεσα στήν πλατεία της Σεβίλλης, πάνω σ' ένα άκοντα-πρό-κάκη ζωντανή σάν δαυλός, το άμοιροτέρο κορίτσι που έγνώρισε ποτέ ή Κοντίτα.



Η μικρή μέλις δεσποκινάτις 'Αμερικανής ήτοιούσ' του Κινηματογράφου μίς Μαίρη Γκρίν, που τσαν έδαμωσαν ή Αθηναίοι στας έργα της.

ΜΙΚΡΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

— Η άριστη 'Ελληνική αιδώς δεσποινίς Τύχα Τουρταίικη, (της Αϊκικής 'Οπερας του Βερολίνου) συνεχίζει τας θριαμβευτικές επιτυχίας της εν Γερμανία.

Εσχάτως έκλήθη εις την Δρέσδην, όπου μετέσχεν εις συναυλίαν, διοργανωθεισαν άπό τον «Σύνδεσμον του Ριχάρδου Βάγνερ».

Εστραγουήθησαν άριες άπό την «Αΐδα» και την «Φορτας ντελ Νεστίνου» του Βέρνι, άπό την «Ιφιγένεια εν Ταύροις» του Γκούκ και άπό τον «Κούρα της Σεβίλλης» του Ροσσίνι. Επίσης και τραγούδι του Μπρόντ. Το κοινόν επευφήμησε με πολλόν ένθουσιασμόν, έθαυμάσθη δέ έκτός της άριστας φωνής, και ή λυρική έκφρασις ως και ή θαυμασία γερμανική προφορά της 'Ελληνίδος καλλιτέχνιδος.

Εις την συναυλίαν παρέστη έκλεκτή μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

Εκείνη μερίς της κοινωνίας της Δρέσδης, ο γενικός πρόεδρος της 'Ελλάδος κ. 'Αναστασίου, ως και πολλά μέλη της αούτής ελληνικής απ'αλλοδαράς.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Κατά την εποχήν του 'Ελληνο-τουρκικού πολέμου του 1912, κατετάγη ως έθελοντής κάποιος Λεβυ, Έβραίος της Θεσσαλονίκης και που δέν ήξερε τά 'Ελληνικά. 'Ο λοχαγός, μιλώσε καλά τα γαλλικά κι' έτσι μπορούσε κάπως και συνηνέετο μαζί του. Μετά τρεις ήμέρας από της καταθέσεως του Λεβυ έπρόκειτο να κάη έπιθεωρησις ο συνταγματάρχης Ρ. ύποσπιστής του Γάλλου οργανιστού Μπριντά. 'Ο συνταγματάρχης ήτο γνωστόν κι' από άλλας έπιθεωρήσεις — ότι έπλησιάζε τους φαντάσους και τους υπέρβαλε πάντοτε τρεις στερεότερες ερωτήσεις: — Πόσο καιρό ύπνρετιές στο στρατό;

— Πόσα εινε ή ηλικία σου;

— Σου καταβάλλουν τακτικά την μισθοροφήσου σου;

Έσκέθη λοιπόν ο λοχαγός όπως διδάξη και εις τον Έβραϊον παπαγάλιστά τας τρεις αούτας ερωτήσεις για κάθε ένδεχομενο.

Ήλθε ή ήμερα της έπιθεωρήσεως. 'Ο συνταγματάρχης άκούουθός μόνος άπ' τους έπιτελείτες του και τον λοχαγόν διατρέψε τας γραμμάς του Α' Σώματος Στρατού. Σέ Έβραϊον και τον έρωτά άποτομα:

— Πόσον χρόνον ύπνρετιές έχεις σταν στρατόν;

— 'Ο Έβραίος τρομοκρατήσας και αστασιζόμενος του έ-δει την δευτέραν άπάντησιν:

— Είκοσι δύο έτών... κύρ...

— 'Ο συνταγματάρχης του ρίχνη ένα έλέμα αούτρο και εξέτασε και, και τον έρωτά:

— Καί ποια εινε ή ηλικία σου;

— Τριών ήμερών, σπανεί αστασιζόμενος πάντοτε ο Έβραίος, είδον την πρώτην άπάντησιν, άντι της δευτέρας.

— 'Ο συνταγματάρχης για μία στιγμή άνδρξθη, το έκακώβανει τις κοροϊδία, αλλ' ή απάσθη του Έβραϊου τον κάνει να μή έέρη τί να φαντασθή. Για να δώ ή άπ' το α-δεδεδοτό του λέγει:

— Είσαι τρελός παιδί μου;

— 'Ο Έβραίος Έβραϊός, νομίζον ότι εινε ή τρίτη ερώτησις σπευδεί να τον άπάντησιν:

— Μάλιστα... κύριε.

Ευθύς που ο λοχαγός παρενέβη άγκυρώς και έδωσε έγγηγησις κι' άντι ν' άκούσθη ή άγρια καμπάνα του Σινχου, άκούσθησαν τα παρατεταμένα γέλια αούτου και των αξιωματικών του.

Σ' ένα κατάστημα της όδου Στα δίου. Ένα αγάλματι ψεύτικο τραβή την περιέργειαν κάποιου διαβάτου. Μπαινει μέσα και ρωτά την δεσποινίδα:

— Πόσα αούτο το πραγματάκι δεσποινίς;

— Έκατό φράγκα κύριε.

— Α, έ! άκριβό, και βγαίνει έξω. 'Η δεσποινίς μονολογούσα:

— Τι άνεδέστατος κύριος, να μ' άνησυχώ για το τίποτε.

Σε δυό λεπτά μπαίνει άλλος.

— Πόσο αούτο κύριε;

— Έκατό δραχμές κύριε.

— Μπώ, άκριβο. Όγδόντα δεν κάνει;

— Να σάς το άφήσωμε επί τέλους για άνενήγνια κύριε άπό ε-πιμέλει.

— Α, έ! έ! λέγει ο κύριος νευρικά και βγαίνει έξω.

Η δεσποινίς μονολογούσα:

— Τι πρόστυχος, τι παληάνθρωπος, να πασάρεψη για δέκα φρο-δραχμές, κρίμα τά γάντια που φο-ρούσε.

Σε δέκα λεπτά μπαίνει τρίτος και έρωτά:

— Πόσα αούτο το αγάλματι δεσποινίς;

— Έκατό δραχμές κύριε.

— Σοφιστής. Ορίστε δεσποινίς και με μία χειρονομία της έχει-ρίζει το έκατοστατικό, πέρνα το αγάλματι και φεύγει.

Η δεσποινίς μονολογούσα εκ νέου:

— Τι κορόιδο κύριος, να πληρώ-ση ένα κοστωτάριονιάλιον γάφο, περνούβουν. Το έδαφος της γειγ-της αούτης ζούγκλας θα θερμαίνε-ται ύπογείως με ηλεκτρισμόν, ώστε τά λεοντάρια να ζούν εκεί σκεδόν όπως και σταν τροπικά κλι-ματα της 'Αφρικής.

— Κατά την έφημερίδα «Journal de Moscou» (Γαλλική έκδοσις εν Μόσχας) ο άρχιερός των άγριαύτων έν έωσσις μεούται καθημε-ρινός. Πρό του παλείου δέν ύπάρ-χον εις όλόκληρον σ'ήκοκρατίαν όπου ύπάρχουν 'Υποκαταστήματα της 'Εθνικής Τράπεζης, τα όποια και άντιπροσωπεύουν.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΩΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΜΑΣ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ ΠΟΥ ΤΥΦΛΩΝΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ...

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΕΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ ΠΑΡΟΜΟΙΟΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΜΕΣΑΙΩΝΟΣ

15 Αυγούστου 797. Το Βυζάντιον κατείχετο από μία αδιάλειπτον νευρικότητα, εκάλυπτο από ένα μυστηριώδη πέπλον καχυποψίας και ραδιουργιών. Όλοι οι κάτοικοι, ο κάθεσις διά τους άλλους, ήσαν συνομιώται, μυσταί όλοι! ήσαν μυστηριώδων έννεργειών, που έξυφανόντο, στας παρασκηνία της Αούλης του Βυζαντίου.

Διαβόται πηγαυήρχοντο εις τους πλακοστρωμένους δρόμους, μυστικά συμβούλια έλάμβανον για σέ άποκρίφους κρυψίδας, ενώ εις τά άνακτορα, κρατούσε μία ήλεκτριμένη άτμόσφαιρα, μία νευρικότης, που καθένας νόμιζε, πως μεγάλοι κίνδυνοι έγκυμονούσαν για την μεγάλην Αυτοκρατορία.

Όλη αούτή ή ταραχή, ήταν συνέχεια μεγάλων γεγονότων που συνέβαιναν μέσα στην Αούλη του Βυζαντίου.

Δυό χρόνια άκριβός, πρώτ'ετα, ο Αυτοκράτορ Κωνσταντίνος, ο δος χωρίς οσώδεις λόγους, έδιωξε την σύζυγον του Μαρίαν και έπερνε σταν δέσπιν της, την Θεοδότην, μία γυναίκα, που ως την στιγμήν που άνήρχετο στο θρόνο του Βυζαντίου, άήκε στο ύπνρετικό προσωπικό της Αούλης.

Το γεγονός αούτο άνησυχσε πολύ τους πολιτικούς κύκλους και άρχην, μέχρι που έλαβε διαστάσεις σοβάρας, συνηκνίζον τας λαϊκάς μάζας, τον κλήρον και τον στρατόν, και έτσι άρχισε μία κίνηση ζοφερή, έναντίον του Αυτοκράτορος... Καί ή στιγμήν ήλθεν...

Εις τας έπικλήσεις του λαού, στο στρατό και του κλήρου, που σύσσωμοι είχαν εξέγερθή, δέν στάθηκε άπάσης και ή Αυτοκράτειρα Ειρήνη, ή μητέρα του Κωνσταντίνου.

Από το ένα μέρος συνεκινήθη, ενώ από το άλλο έθέρριψε μέσα της ο πόθος της έξουσίας και σάν φίλαρχος και δολοφλόκος που ήτο ανέλαβε να διαπορέξ' το μεγαλύτερον έγγλημα, που καμμία μητρική καρδιά δεν άντεξε σταν κόπον.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

ΒΟΡΕΙΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ.—Πράκτορες του τμήματος Δικαιοσύνης της Αμερικανικής Συνομοσπονδίας κατώρθωσαν να συλλάβουν προχθές εις το Μπρούκλιν, χάρις εις τα ασφαλιστικά αέρια που χρησιμοποιούν, τελευταίως, ένα εκ των διασημωτέρων γκαγκστερ της Ν. Υόρκης, τον Έδουαρδον Γουίλιαμ Μπένς, έτών 42, «εθνικός κίνδυνος Νο 3».

Η δράσις του Μπένς δεν αριθμεί πολλά έτη. Πρό εξεστίας έπε χειρήσε να ληστεύση την Έθνην Τράπεζαν της Λίνκολν Νεβράσκας και το έπέτυχε, χάρις εις την άσθατον τολμήν του και ψυχραιμίαν του. Μόνος του κατώρθωσε να ακινητήση μίαν ολόκληρον Τράπεζαν με 200 υπαλλήλους και άλλους τόσους πελάτας κρατών δύο περίστροφα, ανά έν εις έκαστην χείρα, προυώρησε προς το ταμείον άνέσυρε 208 χιλιάδες δολάρια εις μετρητά, τα ένεβυλάκωσε και έτράπη εις φυγήν. Μετά το κατόρθωμά του αυτό έπηκολούθησαν και άλλα παρόμοια εις το Σικάγον, Νέαν Υόρκην και άλλας πόλεις, χθές ειδικοί πράκτορες εναντίον των γκαγκστερ έπληροφορούντο το κρησφύγετον του κακοποιού και άφου περιέκυλιν ολόκληρον το τετράγωνον, περιέφθειον το οίκημα που εφίσκετο και διά των παραθύρων εξεσπενδύναν εντός αυτού ασφαλιστικά αέρια, κατόπιν ώρμησαν εντός του οικήματος και μεταξύ μιάς γυναικός και τριών παιδιών, εύρον ανασίστητον από τα αέρια τον μεγάλον κακοποιόν μετρημειωμένον ως πονηόν νοφόρον υπάλληλον εστιατορίου.

Εντός των θυλακίων του εύρεθησαν τέσσαρα αυτόματα περίστροφα.

— ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. — 'Ο πρόεδρος Ρούζβελτ διέθεσε ποσόν 1.060.000 δολαρίων διά την περίθαλψιν των πλημυροπαθών των τελευταίων καταρρακτωδών υφρών, που συνέβησαν εις τας Βορείους Πολιτείας της Αμερικής (Νέας Άγγλιας). Κατά τας βροχάς ταύτας έπληγυσαν 8 πρόωπα.

Ο έν Νέξ Υόρκη άνταποκρίτης μας, μετ' πληροφορεί ότι ο γνωστός παλαιάτοχος Βασίλ, Δημητρίλλης άφίκετο εις Σαν-Λέγο της Καλλιφορνίας προς συνάντησιν μετ' Αμερικανών παλαιστών.

ΑΓΓΛΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. — Από τινος παρετηρήθη ελαττωτικός στρατιωτικός όργανισμός. Η Διοίκησις της Αεροπορίας προεκήρυξε διαγωνισμόν διά χιλίους νέους υποψηφίους, που έπιθυμούν να καταγοιν εις την στρατιωτικήν αεροπορίαν ως αεροπόροι. Η πρόσκλησις έβελοντών ενετάθη τας τελευταίας ήμέρας. Εις όλα τα μέρη της Άγγλιας μεγάλα αυτόκίνητα φέροντα τεραστίας έπιγραφάς διαφημίζουν τα άγαθά της στρατιωτικής ζωής. Εις πολλούς τοίχους των έπαρχιακών πόλεων, βλέπετε την έπιγραφήν «Τζόνν ή άρμυ» (καταταχθήτε στον στρατόν). Διά πρώτην φοράν εις τα Ιστορικά χρονικά της Άγγλιας μετά το 1914 παρετηρήθη τοιούτον πολεμικόν μένος.

ΓΑΛΛΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. (16. τηλεγράφημα). — Η Ακαδημία των Πολιτικών Έπιστημών τελεί σημερον Σάββατον πολιτικών μνημόσυνον εις μνήμην του μέλους αυτής Ελευθερίου Βενιζέλου.

— Ολόκληρος ο Παρισινός Τόπος όμιλεί με ενθουσιασμόν διά τον έκλιπόντα πολιτικόν Βενιζέλον.

Η «Ζουρνάλ» γράφει: Ο Βενιζέλος υπήρξε μία των αξιοσημειωτοτέρων και δυναμικωτέρων μορφών της νεωτέρας Εύρώπης. Η «Εκδ ντε Παρί» γράφει: Ο Βενιζέλος θά παραμείνη ως μία ελαττωτική μορφή αναγλυφός άνταξίας των μεγάλων προσωπικοτήτων της άρχαιότητος.

— Ο έπανελθών εκ Λονδίνου κ. Φλαντέν, ύπουργός των Έξωτερικών έδήλωσε τά έξης: Έπληθα μετ' έμην 4 άδυνάμειαν των άπογραφιστών το σύμφωνον του Λοκάρνο. Η Γερμανία έδέχθη μίαν άσφαλισμένην ζώνην είκοσι χιλιοέτρων — Ετάτ ταμπόν — ή φρούρησις της οποίας θ' άνταπεθ ή εις ούδέτερον στρατόν. Εις άντάλλαγμα ή Γερμανία θά καταλύγ η εις το Δικαστήριον της Χάγης διά το γνωστόν Γαλλο-Σοβιετικόν Σύμφωνον, άνν και κατά πόσον προσκρούει εις τά συμφέροντα της Γερμανίας.

ΕΛΛΑΣ

Τά αντιβενιζελικά κόμματα συννοούνται όπως κληθήσονται την Κυβέρνησιν εις την Βουλήν. Θα επιδιώξουν Κοινοβουλευτικήν τοιαύτην ή διάλυσιν της Βουλής.

— Ο κ. Μεττάξας προήδρευσε του Άνωτάτου Συμβουλίου διά την προμήθειαν του Στρατού.

ΡΩΣΙΑ

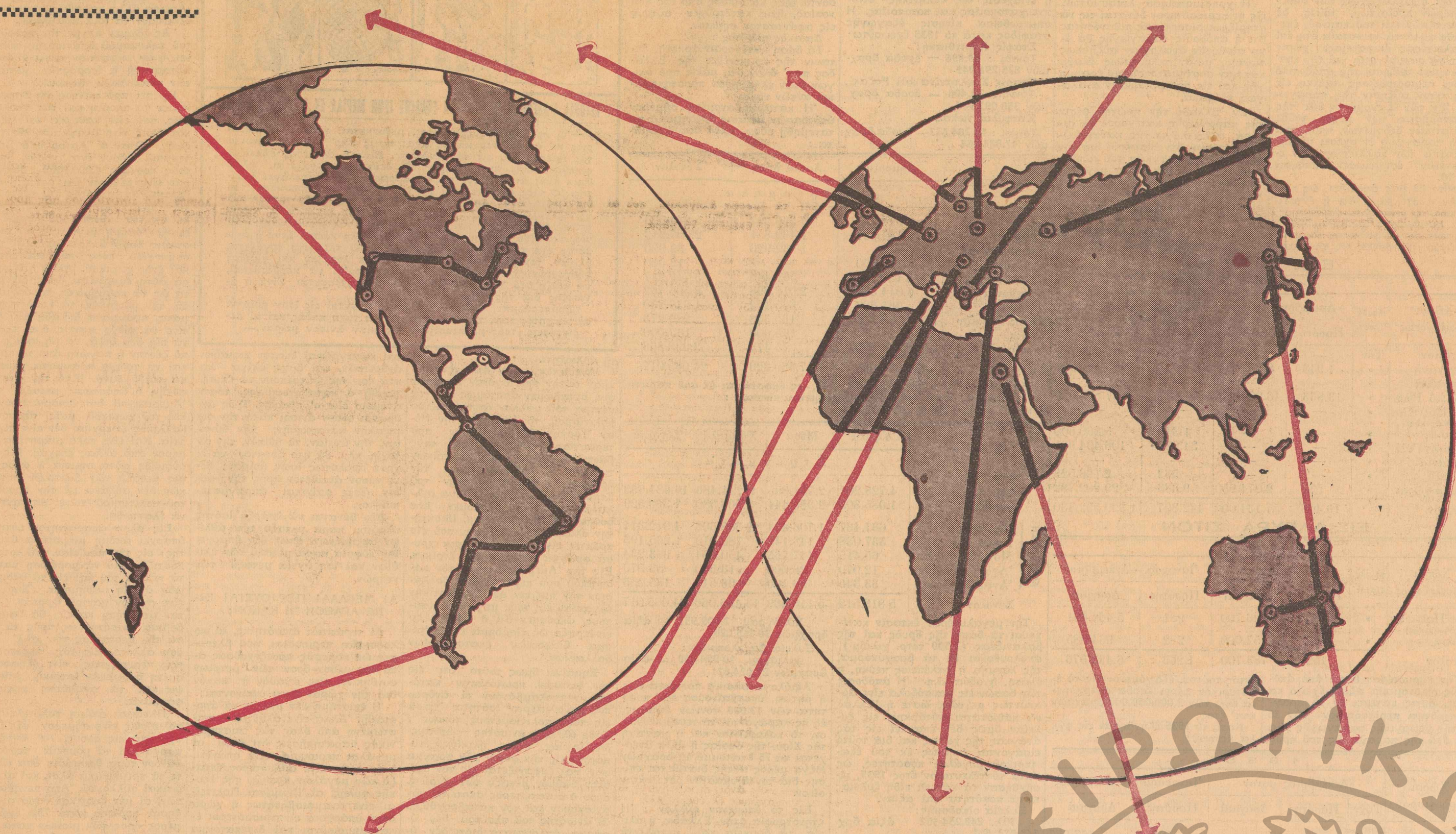
Επ'ήλθε προσηφονία μετ' ο Ρωσσίας — Μαντοουκού διά τόν νομοισακόν ζήτημα. Τα πράγμα'α φαίνεται ότι διευθετούνται.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τά πνεύματα κατηνύσθησαν κάπως με την άγγελίαν του προσυμφώνου του Λονδίνου.

ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΑΙ ΧΩΡΑΙ

Ουδέν σημαντικόν.



Ν. ΑΜΕΡΙΚΗ

— Η καταρτισθείσα έν Μπουένος-Άϊρες έπιτροπή προς συλλογήν έράνων διά την άνέγερσιν του έν Λεχαιοίς (Άρκαδικίας) Ιεοθεΐας εκ των κκ. Εωγγέλου Παπακυριακοπούλου (διδασκάλου), Βιλέμπα, Χρήστου Κοκκαλάρη, Ζωή Άνακτοποπούλου και Νικολάου Τατούλη, ήρχισε τάς έργασίας της και μέχρι τοδε συνελέγησαν — 129 — πέσος ήτοι 3.900 δραχμαί περίπου.

— Εις την ήδη λειτουργούσαν Έκθεσιν Τέχνης και Έμπορίου έν τώ χωρΐ Σοσιεντάτ Ρουράλ (Πολιτεία του Μπουένος Άϊρες), έγκατεστάθη και Έλληνικόν περίπτερον έν τώ έόίω έκτίθενται διάφορα έλληνικά προϊόντα εισηγμένα ένστάθα υπό Έλληνών έμπόρων, τά όποια προσελκύουν την προσοχήν των έπισκεπτών. (Μόνον των Έλληνικόν Τουρισμόν δεν δύνανται να συγκινήσουν τοιαύτα γεγονότα).

— Ο έν Ρίω Άναγνώ άνταποκρίτης μας, γράφει ότι απέβλεπεν έν Πελάτας (Ρίο Γκράντ ντο Σουλ) της Βραζιλίας εκ πλούσιος άπογενής Λορδίνζος Κεφαλόπουλος, έξ έγκραλκής συμφορήσεως. Ο άποθανών ήλικίας 48 έτών, κατήγετο εκ Βουλών της Σμύρνης, ήτο άγαμος. Οι γονείς

ΙΣΠΑΝΙΑ

ΜΑΔΡΙΤΗ. — Λεπτομέρεια της τελευταίας συρράξεως μετ' ού κομμουνιστών και άστυνομίας είνε αί έξης: Ένας δημοκρατικός φρουρός έφονεύθη, πέντε άλλοι πολίται και δύο στρατιώται έτρανα, ματίσθησαν κατά την τελευταίαν συμπλοκήν που έλαβε χώραν ένταθα με τους κομμουνιστάς.

Σοβαρά γεγονότα έσημειώθησαν όταν το έξεγερμένον πλήθος ώρμησε προς ένα όπλοποιόν ένδς Μοναστηρίου καλονγραιών με πρόθεσιν όπως το ληλατήση και το κούση μαζί με τίς καλόγρηδες. Την ελευτερίαν όμως στιγμήν έπενέθη ή άστυνομία και σώμα στρατού και άπετράπη το μοιραίον.

Η έτέρα πτέρυξ των κομμουνιστών έθεσε πυρ εις την έκκλησίαν του Άγίου Λουδοβίκου, αί δε τεραστίαι φλόγες περιέκυλινσαν όλόκληρον το τετράγωνον. Πολλά άτομα πρό του κινδύνου να καούν ζωντανά έπήδησαν από το τρίτον και τέταρτον πάτωμα και έβρον οίκτρον θάνατον.

Η Κυβέρνησις συνέλαβε άράκτα εξέδωκε μετά διάρον σύσκεψιν άνακοινώσθ έν διά τού όποιου λέγει ότι ή τάξις άπεκατεστάθη και ότι ουδείς λόγος ύφίσταται πλέον έπιβολής του στρατιωτικού νόμου.

ΙΤΑΛΙΑ

Η Ιταλία έκπρόχθη κατά τών κυρώσεων εναντίον της Γερμανίας.

Άλλη άπόπειρα εκ μέρους των να καύσουν και τά γραφεία της καθολικής έφημερίδος «Ελ-Ντεμπά» άπέτυχε.

Το πλήθος των κομμουνιστών διεσπάρθη είτα εις δύο πτέρυγας ή μία των όποιων ώρμησε με πρωτοφανή άγριότητα εναντίον ένδς Μοναστηρίου καλονγραιών με πρόθεσιν όπως το ληλατήση και το κούση μαζί με τίς καλόγρηδες. Την ελευτερίαν όμως στιγμήν έπενέθη ή άστυνομία και σώμα στρατού και άπετράπη το μοιραίον.

Η έτέρα πτέρυξ των κομμουνιστών έθεσε πυρ εις την έκκλησίαν του Άγίου Λουδοβίκου, αί δε τεραστίαι φλόγες περιέκυλινσαν όλόκληρον το τετράγωνον. Πολλά άτομα πρό του κινδύνου να καούν ζωντανά έπήδησαν από το τρίτον και τέταρτον πάτωμα και έβρον οίκτρον θάνατον.

Η Κυβέρνησις συνέλαβε άράκτα εξέδωκε μετά διάρον σύσκεψιν άνακοινώσθ έν διά τού όποιου λέγει ότι ή τάξις άπεκατεστάθη και ότι ουδείς λόγος ύφίσταται πλέον έπιβολής του στρατιωτικού νόμου.

ΑΥΣΤΡΙΑ

ΒΙΕΝΝΗ. (16. τηλεγράφημα). — Η διάσιμος δεατρική συγγραφείς Έλλεν Λάνχι - Λάβαλ, κατηγόρη υπό του περιφήμου μουσουργού Φράνς Λέχκρ επί δυσφημείας.

Η συγγραφείς έγνωστοποίησεν εις τρεις χιλιάδας πρόσωπα, μετ' ού διηγήσαν, δημοσιονγράφων κ. λ. π. ότι ο Λέχκρ, υπέλαβε τό έργον κατά την συγγραφήν ύπ' αὐτοῦ της έαυτομηνής έλαφρής έπερας.

Τ'ευντίται ή όποις παίζεται με τόσην έπιτυχίαν από διέτας. Ο Λέχκρ έδεώρησε τούτο ως σκεφαντίαν και κατήγγειλε την συγγραφέα. Ο δικαστής άνέβαλε την ίστέσιν μέχρις ού μίξ έπιτρεπή εκ καλλιτεχνών παρεβάλλει τά δύο έργα προς εξακριβώσιν της πραγματικότητος.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Η «Τζουμουριέ» γράφει ότι οι Τούρκοι έτρεφον άλλοτε άσπονδόν μίσος εναντίον του Βενιζέλου. Ηδη όμως λέγει μετεβλήθη ή μυολογία των διά τον συμπαθή πολιμηνισαν προεδρύν, ο θάνατος του όποιου τούδε λυπάι.

Η τέλεισις όμως μνημόσυνου έπ' υπ' όποιον προς άποφυγήν παρεξηγήσεων.

— Η «Ζαμάν» έγραψεν ότι τον προεδρύν του Έπιμελητηρίου Άλεξανδρείας κ. κ. Λάσκαρη, προεδρύν του έλληνικού έπιμελητηρίου, Δ. Μαρτίνη προεδρύν του έλληνικού Έπιμελητηρίου Καΐρου και με γενικών γραμματέα τον κ. Φοάτ βήην, γενικών γραμματέα της Βασιλικής Γεωργικής Έταιρείας της Αιγύπτου.

Προβλέπεται ότι ή έκθεσις αση θα σημειώση εξαίρετικήν έπιτυχίαν, χάρις εις την συνδρομήν των θεσις υπό τον Γκρατσιάν.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

— Ο έν Καΐρω της Αιγύπτου άνταποκρίτης μας, γράφει ότι ο έκεί Γενικός Διοικήτης των φυλακώ, έπισκεπτόη τάς νέας φυλακάς τάς προοριζόμενάς διά... δημοσιογράφους! Τα κελιά αυτών είνε υπερμοντέρνα με ηλεκτρικήν έγκατάστασιν, τρεχούμενον νερό και άφθονα λατρά. Ποόσι άρα γε Άθηνάται θά υπεκαρτίξουν τούς Αιγυπτίους συναδέλφους των;

— Απεφασίσθη κατ' αυτός ή έι-οργάνωσις έν Γκίζη της Αιγύπτου εκθέσεως έλληνικών προϊόντων, διά την όποιαν θα παρασχεθούν εξαίρετικά εύκολία παρά της Αιγυπτιακής Κυβερνήσεως και ή άρωγή του Έλληνικού Κράτους.

Προς τούτο εις την Αιγύπτου θά καταρτισθ έπιτροπή υπό την προεδρίαν του κ. Έμιλ Γιάγια πασά, προεδρύν του Έπιμελητηρίου Άλεξανδρείας κ. κ. Λάσκαρη, προεδρύν του έλληνικού έπιμελητηρίου, Δ. Μαρτίνη προεδρύν του έλληνικού Έπιμελητηρίου Καΐρου και με γενικών γραμματέα τον κ. Φοάτ βήην, γενικών γραμματέα της Βασιλικής Γεωργικής Έταιρείας της Αιγύπτου.

Προβλέπεται ότι ή έκθεσις αση θα σημειώση εξαίρετικήν έπιτυχίαν, χάρις εις την συνδρομήν των θεσις υπό τον Γκρατσιάν.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Εκγράζονται φόβοι διά τον προεδρύν Ντίκενς, που άνεχώρησε προχθές εκ Σίδνεϋ διά Λονδίον χωρίς να δώση σημεία ζωής.

— Έλλήνων της Αιγύπτου, των όποιων ή άγάπη προς την πατρίδα των είνε ανεξάντλητος.

ΑΒΗΣΣΥΝΙΑ

Αναμένεται νέα Ιταλική έπί-θεσις υπό τον Γκρατσιάν.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΙ ΞΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΕΘΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

ΟΞΑΥΤΟΣ ΕΙΣ ΞΙΓΓΑΡΕΤΑ ΚΑΠΝΟΥ

Ἡ Ἑλλάς κατά τὸ πλεῖστον ὀρεῖ νῆ χώρα δὲν εὐνοεῖται μεγάλως ἀπὸ ἀπόψεως παραγωγῆς γεωργικῶν προϊόντων. Ἡ πλουτοπαραγωγικὴ τῆς παρὰ γόντες, εἴνε ἡ ναυτιλία, ἡ κτηνοτροφία καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τῶν πλουσίων κοιτασμάτων τῆς, εἰς ὅρους.

Τὸ καλλιεργούμενον, εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξαρτῶν ἐν διηρημένον εἰς μικρὰς ἐκτάσεις διασκοπόμενος ὑπὸ ὀρεινῶν καὶ ἀγόνων μερῶν, ἐξαιρουμένων τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς

Μακεδονίας μόνον, ἐνθα ὑπάρχουν ἐκτεταμέναι καλλιέργειαι. Παρὰ τὸ μικρὸν τοῦ καλλιεργήσιμου ἐδάφους τὰ 45 % τῶν κατοίκων τῆς Ἑλλάδος ζῶσιν ἐκ τῆς γεωργίας, πράγμα, ὅπερ ἐνισχύει τὸν χαρακτήρισμόν, ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶνε χώρα γεωργικῇ.

Ἐκ τοῦ παρατιθεμένου πίνακος διαφαίνεται ὅτι μόνον τὸ 1/6 ἐξ ὅλης τῆς ἐπιφανείας τῆς καλλιεργεῖται:

ΚΑΤΑΝΟΗ ΒΛΑΣΤΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἑκατὸν ἔτη παρατηρεῖται κάποια ἐντατικότερα προσπάθεια, πρὸς καλλιτέρευσιν τῶν ὄρων καλλιεργεῖσας καὶ ἀποδοτικότητας, μῆς οὗτως εἰπεῖν συστηματικότητας καὶ ἐφαρμογῆς ἐπιστημονικῶν μέσων καλλιέργειας, χωρὶς ὅμως νὰ φθάσῃ ἀκό-

μη κατ' ἑκτασίαν κατ' ἑκτασίαν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς οὐραίας τοῦ ἔδαφους τῆς ἐπιτερεπόμενον ὄριον.

Ἡ παρατιθέμενος πῖναξ δεικνύει τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παραγωγῶν τὴν κυριωτέρων γεωργικῶν ἐίδων:

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ		
ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ	ΤΕΤΡ. ΧΙΛΙΟΜ.	ΟΙΟ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ
Καλλιεργουμένη	26.000	20
Δάση καὶ λόγια	24.000	18
Λειμῶνες καὶ βοσκαί	43.000	33
Ἑδαφὸν ἀγονόν, λίμναι καὶ ἑλῆ.....	37.000	29

ΕΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΟΥΤΟΠΙΣΤΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

ΙΔΙΟΥ ΔΙΑΤΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΚΑΙ ΠΤΩΧΟΙ

Μελέτη τοῦ διαστήματος Οικονομολόγου HENRI DE MON-
TROUZE καθηγητοῦ τῆς Ἑμπορικῆς Ἀκαδημίας τῶν
Παρισίων, εἰδικῆς γραφεῖας διὰ τὸν «Παγκ. Τύπον».

«Ὅσοι ἐπισκεφθῶσιν διὰ πρῶ-
την φοράν τοὺς ἀγρίους τοῦ Εἰ-
ρηνικοῦ Ἰσθμοῦ, Τασμανίου,
Μαδρί, κατοίκους τῆς Γῆς τοῦ Πυ-
ρός, παρατηρήσαν ὅτι ἐξασταύει
μεταξὺ τῶν ἀπόλυτων σχεδὸν ἰσο-
τήτων κατὰ τὴν ἰδιοκτησίαν. Ἀλλὰ
συγχρόνως καὶ βαθυτάτη ἀβύσ-
τος. Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς λα-
οὺς αὐτοὺς δὲν εἶχαν οὐτε κἄν
πλήναι ἀγρία, καὶ τὸ κρέας τῶν
ἐργῶν σχεδὸν ἀψήγουν. Τὸ ζε-
στὸν νερὸ ἦτο ἀγνώστον πράγμα.
Ὑπὸ τοιούτους φυσικὰ ὁροὺς ὅ-
τι οὐκ ἔστιν ἰσότης. Ὅπου δὲν ὑπάρχει
ἰσότης, δὲν ὑπάρχουν οὐτε πλούσι-
οι, οὐτε πτωχοί. Εἴνε ἡ ἰσότης ἐν

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

τοῖς ἀνθρώποις. Οὐτε δύο ἀνθρώ-
ποι ἴσως εἰς ἀλλήλους τὴν γῆν
δὲν εἶνε ἀπολύτως ἴσοι. Εἰς τὴν
Παρισίαν διεκδοχὴν τῆς Ἀστυ-
νομίας ὑπάρχουν ἀνθρώποι περι-

ΤΑ ΕΚΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΚΚΛΕΚΤΑ ΑΙΣΘΗΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΤΡΕΛΛΟΚΟΡΙΤΣΟ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΤΖΑΙΗΜΣ ΑΡΝΤΟΝ

Η Φλώρα τὰ εἶχε δλα. Πλοῖσι-
ους γονεῖς καὶ περίφημο δέμας.
Κοιμῶν αὐτοκίνητος καὶ ὄρατο σὺ
μας. Ἐνα λυκόσκυλο καὶ γερὸ στο-
μάγι. Φωνὴ πού θὰ γοῦνε καὶ τὰ
μεῖδια, καὶ μαλλιά κατσαρά ἀπὸ
φυσικό τους.

Ἡ Μπέσση, ἡ ἐξαιρετικὴ καμα-
ριέρα τῆς οικογενείας εἶνε φύγι
ὕστερα ἀπὸ μεγάλῃ φασαρίᾳ. Εἶ-
χε πρὶν τὴν Φλώρα δὲν ἦταν «κυ-
ρία». Τὰ συνασθημὰτα τῆς ὑπε-
ρετικῆς διαμέλειάς της ἐνομαζέ-
ναν, καὶ ἡμεῖς οὐκ ἔμελλαν ἀνα-
χωρήσεις, ἀκόμα πὺν συνταρακτι-
κῆς. Ἡ Λαίδη εἶχε σπουδαίᾳ τὴν
χειλὴ καὶ κτύπησε τὸ κουδούνι.

Ἐμφανίσθηκε ὁ Ντῶκινς, μεγα-
λόσωμος, ἀκίνητος, λερτικός.

«Λέτε, σὰς παρακαλῶ σὴν μὴς
Φλώρα πῶς θέλω νὰ τῆς μιλήσω;
Ἡ Φλώρα μῆπως σὸ σάλονι, τὰ
κουτσεὰ καὶ πλεῖστον ὑποκαί, τὰ
μαλλιά της ἀνάστατα, ἀναφοκο-
κινωμένη, καὶ μὴ φλογερὰ μάτια.
Εἶχε κάνει τὴν τοῦμπες της! Κάθε
πρῶτῃ ἔκανε ἀσκήσεις μὲ τὸν ρυθμὸ
τοῦ γρομμωφῶντος, καὶ νόμιζε πῶς
γι' αὐτὸ εἶχε ἐλαστικό σώμα. Ἡ
μῆτέρα της ἀπέστρεψε τὰ μάτια
τῆς ἀπὸ τὸ γρομμωφῶν ὅραμα τῆς
κόρης της. Κατέκρινε τὴν κούλ-
τα καὶ τὴν ἀσκήσεις. Αὐτὴ ἡ ἰδέα δὲν
εἶχε κάνει γυναικαστικὴ ποτὲ, ἔτρω-
νε δὲ τῆς γυναικείας καὶ εἶχε τῆς
θεοῖας πεποιθισὴ πῶς γι' αὐτὸ εἶχε
καλὸ σώμα.

«Φλώρα, γρῦστὸ μου, πέτιέσαι
ὡς τὸ Ρίλφορντ νὰ ἴδῃς μῆπως γί-
νετε τίποτε καλὸν καμινῶν. Ἡ
Μπέσση, μοῦ εἶπαν πῶς ὑπάρχει
κάποιον καλὸ μεστικό γραφεῖο. Θὰ
πῆγαναι μὴν μου, ἀλλὰ ὁ πατέ-
ρας σου εἶχε παρὲι τὴν Ρόλς-Ρόυς,
κι' ἔγω δὴ συνεδριάζει τὸ ἀπό-
γευμα καὶ τὸσον κόπομο πὺν θάρ-
θη γιὰ τὸ Σαρβατοκύριακο. Καὶ
εἶνε κι' ἄλλας πέμπτῃς».

Ἡ Φλώρα ἔκανε μὴ τούμπα.
Φλώρα παῖδι μου, πρόσθε ε-
δῶ, εἶπε ἡ Λαίδη, εἶνε σπουδαῖο τὸ
ζήτημα. Ἡ δὲ Φλώρα σὴν φρένα θάρ-
θη ἀπὸ αἰσίου, καὶ οἱ Μπόρροου δὲ
φέρουναι μαζί τους τὸν πρίγκιπα
Ραμπίνωφ γιὰ τὸ Σαρβατοκύρια-
κο, καὶ θέλω νὰ εἶνε δλα ἐν τάξει.

«Θὰ πῶς σὴν στιγμῇ, μῆπως
κα, εἶπε. Ἡ μῆτέρα της τὴν παρη-
τρῶσε μὲ ἀκούσιον θαυμασμό. Ἀ-
λλοῦ τοῦ κοριτσίου τῆς ἦταν γρη-
τευτικὰ ὁμορπο. «Θέλε νὰ τῆς
δῶναι τὸν Ραμπίνωφ. Εἶχε χρῆμα-
τα μὲ τὸ τοῦβῆλ, μὰ αὐτὸ δὲν
ἦταν τὸ κυριώτερο. Εἶχε χαριτω-
μένους τρόπους, δὲν εἶχε ἰδιαίτε-
ρα ἐλαττώματα, καὶ ἦταν γνωστός
ὡς ἀσπὸς τοῦ βολῶν, καὶ τὸ ὅλο,
συλλογίζοντες ἡ Λαίδη, ὑπορού-
σε κανεὶς νὰ ἐπιθυμῇ; Καὶ ἡ μῆ-
τέρα τοῦ ἦταν Ἀγγλίδα, κόρη τοῦ
Δουκὸς τοῦ Μπάρμσθιρ. Θάρχονταν
γιὰ τὸ Σαρβατοκύριακο καὶ ἦταν
ἀπαρητητὸ νὰ πᾶνε δλα καλὰ. Καὶ
νὰ πῶ εἶνε φύγι ἡ Μπέσση, ἀρῆ-
νοντας πῶς τῆς τέτοια ἀναστά-
τοι καὶ κομματοσμοὺς τῆς προ-
σπῆ κομμάτια τοῦ πύργου πὺν ἀπὸ
στιγμῇ σὴν στιγμῇ ὑπορούσαν δλοι
νὰ ἐξοικωθῶνε νὰ φύουν. Παρα-
γίνονταν οἱ δυσκολίες. Ἡ Λαίδη
ἀνῆκε ἕνα ταῖγρο, χαιδεύε καὶ κα-
νονικὰ κατσαρωμένα τῆς μαλλιά,
κτύπησε τὸ ζῶρη ἀκόμα προφίλ
της, κι' αἰσθανόμηναι καλύτερα.

Φλώρα, πῶς τὸ αὐτοκίνη-
το σου καὶ πῆγαναι σ' αὐτὸ τὸ μεσι-
τικό γραφεῖο στὸ Ρίλφορντ, μῆ-
πως βρῇς καμινῶν ἀνθρώπων ὑπε-
ρέτρια. Εἶνε ἡ τελευταία μας ἐπι-
δίδα.

Ἡ Φλώρα φίλησε τρυφερὰ τὴν
μῆτέρα της καὶ ἐκίνησε μὲ τὸ ἄ-
θωο, χαριτωμένο ἀνόγειο τὸ ἔμας,
πὺν δύνουναι τὰ γυμνάσια ἀναστά-
σεως μὴς γυμνὰς φανελίας φοῦ
στὰ πάνω ἀπὸ τὴν γυμνὰς κούλ-
τας, βούρτσισε ἀπρόσεχτα τὰ σγου-
ρά της, ἔκανε μὴ γυμνὰς στὸν
καθρέφτη της καὶ φέρεται ἕνα με-
ρέ.

«Ὅλη ἡ φασαρία εἶνε γιὰ τὸν
βλάκην τὸν Ραμπίνωφ, εἶπε, καθὼς
πυρρῶνται τῆς μυτιλῆς της. Ἀς
παύσῃ μόνον τοῦ τῶς τῶς τοῦ
πρῶτῃ, σκέφθηκε καὶ πῆγε πρὸς τὸ
γρῶν.

«Ανοίξε τὴν καπνὰ τὸ αὐτοκί-
νητο της, κανόνες τῆς μηχανῆς,
μῆπως μὴς καὶ τὰ πεντά.
Καμινῶν κινῶσι. Σαναβήθη, ἐνα-
να κτύπησε, πάτησε δλα τὰ κουμπιά,
μὰ τίποτε. Μισοδυσχερῆσαι, πῆγε
νὰ τῆς φανερῶν τὸν σφαῖρο τοῦς,
ἀλλὰ θυμῆθηκε πῶς ἦταν ἡ ἡμέρα
γιὰ τὴν ἀδεία του, καὶ πῶς ὁ πα-
τέρας της ὄνθονοσε τὴν Ρόλς-
μόνος του. Τέτοιο κοριτσὶ πὺν ἦταν,
ἐβαλε τὰ γέλια καὶ πῆγε καὶ πῆ-
ρε τὸ ποδηλάτο της. Ἡ ἀπόστασις
ὡς τὸ Ρίλφορντ ἦταν τιποτένια.

Ὁ δρόμος πρὸς τὸ Ρίλφορντ διέ-
σχετο ἕνα θανάσιον δάσος ἀνα-
νοχουμο τῶρα τὸ φθινόπωρο, γε-
μῆτο θάμνους μὲ θαντοπόρρο. Ἡ
Φλώρα ἦταν ἀρκετὰ νέα καὶ ἀγά-
λαστη, ὥστε νὰ σταματῇ, «Ὅ-
ταν ἐφθασε στὸ Ρίλφορντ ἐβράδυν-
σε, καὶ δαχτύλιός της ἦταν λεκισμέ-
να ἀπὸ τὰ πατόμια της, ἡ φρούτα
της εἶχε ὀσμὴν καὶ γάμους της.
Ἦσαν γρῶντοῦσιναι. Ὅλας αὐτὰς
ἦσαν δῆλος ἀναπόφευκτος. Βρῆκε
τὸ μεσιτικό γραφεῖο τῆς μὴς Μίν-
κον στὸ πρῶτο πάτωμα πάνω ἀπὸ
ἕνα παντοπωλεῖο, κι' ἀνέθηκε τὴς
σκοτεινῆς σκάλες.

Μία αὐστηρὴ κυρία μὲ μαῦρο
μεταλλοτὸ φόρεμα καθόταν σ' ἕνα
τραπέζι, καὶ τῆς ἐκτύπησε μὲ φανε-
ρὴ ἀποδοκιμασία.

Καλημέρα σας, εἶπε ἡ Φλώρα
μὲ τὴν ἀσυνήθιστη τῆς φωνῇ, πὺν
ὅσο κι' ἀν γοῦνε, δὲν ἔφερε κα-
νένα ἀποτέλεσμα σὴν μὴς Μίνκον.

Τι θέλετε; εἶπε ἡ μὴς Μίνκον
παγερά.

Ἀσυνήθιστη σὲ τέτοια ὑποδοχὴ
καὶ λίγος ἀσυνήθιστος, ἡ Φλώρα συ-
νέχισε κομπιλιάζοντας:

Μία καμινῶν.

Πόσον ἐνῶν εἶσθε; ρώτησε ἡ
προσδοκῶσα μὴς Μίνκον.

Εἰκοσι δύο, μὰ τί σημασία ἔ-
χει αὐτό; Ἡ μῆτέρα μου...

Δὲν μ' ἐνδιαφέρει ἡ ἡλικία
τῆς μῆτέρας σας, δέχομην ἀπό-
μην ἡ μὴς Μίνκον.

Ἐχέτε συστατικά; Ἡ μὴς Μίν-
κον μιλῶσα περιφρονῶντα, καὶ
ἦταν βέβαια πῶς τῆς ἔπαισε τὴν
Φλώρα σὴν πρῶτα.

Συστατικά; Μοῦ φαίνεται πῶς
δὲν καταλάβετε καλὰ, εἶπε στενο-
χωρημένα ἡ Φλώρα, μαγετινῶντας
πῶς χρειαζόταν κάποια ἐξήγηση.

Ἡ μὴς Μίνκον ἀρχισε κατὶ νὰ
γράφῃ μὲ ἐξαιρετικὰ μωρὴ καὶ
γρῶντοῦσιναι πέννα σ' ἕνα πῶλ

μεγάλο θιέλλο.

Ποῦ φοβοῦμαι, ὅτι δὲν μπο-
ρῶ νὰ σὰς κάνω τίποτε, εἶπε γρῶ-
ντοῦσιναι δλοῦνα.

Μὰ θέλω μὴς...

Μὴς Μίνκον, κυττάζοντας παγερά
πάνω ἀπὸ τὰ γυμνά της.

Φυσικά, δὲν εἶμαι κουφή, εἶ-
πε ἡ Φλώρα, ἀρχίζοντας νὰ θυμῶ-
ναι. Ἰσως ἡ ἀποψὲς τῆς Μπέσσης
δὲν ἦταν τὸ κατὰ-κάτω καὶ ἀνε-
γλήγη.

Τὴν στιγμῇ ἐκείνῃ ἡ πόρτα ἀνοι-
ξε καὶ ἕνα ἄνθρωπος, ἄλλος πῶλ
νέος μῆπως μέσῃ βιαστικά.

Ἡ Μαυρομέταξή σηκώθηκε με-
γαλοπρεπῶς.

Χη... Λοιπόν, δεσποινίς Σπίνου, κα-
λὸ θὰ ἦταν ἐνδεχόμενον νὰ ἐρ-
θετε πῶρα ἀμέσως.

Ἡ Μαυρομέταξή ἔκανε μὴ τε-
λευταία ἀποτίμηση.

Χωρὶς συστατικά, καὶ χωρὶς
ἀποσκευές. Ποτὲ δὲν θὰ συγκατα-
θεῖ.

Δὲ μοῦ χρειάζεται ἡ συγκα-
τάθεσή σας, οὐτὲ τὰ συστατικά
σας. Θὰ πάρω τὴν δεσποινίδα μὲ
τὴν ἐμπιστοσύνη πὺν μοῦ ἐμπνέει
ἡ ἐμφάνισή της. Καὶ εἶνε ἀρκετὴ.

Ἐμπρός, πάμε δεσποινίς Σπίν-
ου. Ἐπίσης τὸ χέρι της καὶ τὴν
ἐσπρωξὲ ἐλαφρὰ πρὸς τὴν πόρτα.

Χαίρεται, εἶπε χαρωπὰ. Ἀν
θέλετε νὰ
στελεῖτε λο-
γαριασμὸν ἡ
διεύθυνσις εἶ-
νε Κυρία Γου-
δῶν, Βίλλα
Πάντοξ, Φόν-
κελ.

Ἐξω στε-
κόταν ἕνα μα-
κρὸ, μαῦρο,
ἀθλητικὸ αὐ-
τοκίνητο, μὲ
παράξενους
σωληνίστους
πλάγιος σὴν
μακρὴς χα-
μηλὴς καπ-
νῶσας του.

Σὲ τί μπορῶ νὰ σὰς ἐξυπηρε-
τήσω, κύριέ μου; Ὁ τρόπος της
εἶχε ἀλλάξει σὲ ἀπίστευτο βαθμῷ.

Ὁ νέος γυναικῶν, χαριτωμέ-
να, μὲ μικρὰς ζωγραφιὰς γύρω
σὴν γυμνῇ του.

Νὰ ἐλθῶ πῶς μπορεῖτε νὰ
μὰς προημεθετε καμινῶν καλὴ
καμινῶν;

Βεβαίως, εἶπε ἡ Μαυρομέτα-
ξή, μὲ δειλὴ, θερμὴ φωνῇ, ὅμοιο
στὸς καταλόγους μὰς μερικὰ κα-
λὰ κορίτσια.

Θὰ ἔθελα νὰ μοῦ ρωτῆτε ἔμενα...

Χωρὶς συστατικά, εἶπε ἡ μὴς
Μίνκον, παγώνοντας πάλι, δὲν μπο-
ρεῖτε νὰ ἐλπίσετε τίποτε ἀπὸ τὸ
γραφεῖο μὰς.

Μὰ δὲν πιστεύω νὰ περιμένε-
τε συστατικά ἀπὸ μὴναι; εἶπε ἡ
Φλώρα.

Ζητάτε θέσι; Εἶπε συγχρόνως
ὁ νέος.

Ἡ Φλώρα ἀνοῖξε τὸ στόμα της
πὺν ἦν ὀχι, καὶ μὲ πολλὴ ἐμφύση
μάλιστα, ἀλλὰ ἡ Μαυρομέταξή ἀ-
νακατέμειξε σὴν συνομιλία, καὶ
τόκλεισε χωρὶς νὰ πῇ τίποτε.

Εἶχε τὴν ἀναίδεια νὰ μοῦρῃ
ἐδῶ γύρω συστατικά, καὶ νὰ μοῦ
ἀραδιάξῃ ἱστορίες γιὰ τὴν μῆτέρα
της.

Ἡ μῆτέρα μου, εἶπε ἡ Φλώρα
δυνατὰ, πῶς ἀρχίζε νὰ γυναικῶν
τῆς κατὰστατος—εἶνε πῶς καὶ
πρέπει γυναικῶν.

Ὁ νέος κτύπησε τὴν Φλώρα μὲ
δολοφονικὸ θαυμασμό.

ὑποθέτω, εἶπε, κάνοντας μὴς
μὴν ὑπολόγι, πῶς ἡ μῆτέρα σας
δὲν εἶνε χαριτωμένη καὶ ἐξυπνὴ γυ-
ναῖκα.

Καὶ βέβαια εἶνε, εἶπε ἡ Φλώ-
ρα.

Ἡ μὴς Μίνκον τὴν κτύπησε σάν
νὰ τῆς εἶπε πῶς νὰ κλέβῃ.

Ἡ μῆτέρα μου, ἡ κυρία Γου-
δῶν, τῆς θύλλει Πάντοξ, εἶπε ὁ
νέος, γυρίζοντας πρὸς τὴν Μαυρο-
μέταξή, ἔχει μὴς καμινῶν. Νο-
μίζω πῶς ἡ δεσποινὶς δὲ τῆς ἀρ-
εῖ.

Μὰ δὲν μπορῶ νὰ σὰς τῆ συ-
στήσω. Δὲν εἶνε γραμμένη στὸν
κατάλογό μὰς, δὲν ἔχει συστατι-
κὰ, δὲν ἐνδεχόμενον πῶς δὲν ἔχει
καθόλου πείρα.

Πῶς δὲν ἔχω; εἶπε ἡ Φλώρα.
Ἐγὼ πείρα ἐξαιρετικῇ. Ἐρῶ ἀ-
κούσιον ὅσοι πρὸς νὰ γίνονται τὰ
πράγματα. Καὶ ξέρω νὰ τῆς ἀντι-
σταθῶ.

Μοῦ φαίνεται πῶς αὐτὸ θὰ ἐν-
θουσιασθῇ ἡ μῆτέρα μου πῶρα
πολύ, εἶπε ὁ νέος σφοδρῶντα. Πραγ-
ματικά, εἶνε ἀπολύτως βέβαιος
πῶς ἡ δεσποινὶς δὲ μὰς κάνει τε-
λειώς.

Στὸ σημείον αὐτὸ ἡ Φλώρα εἶχε
ἐκείνη καθε αἰσθησὶν κόπου, χρόνιο,
σωστός καὶ ὀχι. Πισαμῆται σὴν
δύχτυμα μὰς περπιτεμένης, ἦσαν ἐ-
ναγμένη καὶ ἀποφάσις νὰ δῇ πῶς
θα ἔρθαν τὸ πρᾶγμα.

Ποῦ καλὰ, εἶπε. Δέχομαι
τὴν θέσι. Τί μοῦθὸ δίνετε;

«Αἱ εἶπε ὁ νέος, πολὺ καλὸ.
Ἰκανοποιητικὸτα, δηλαδὴ. Καὶ
ἀδύνατος ὅσοι θέλετε, καὶ δλα τὰ
σχετικά».

Ἐχέτε ὅλες τῆς καινοῦργιες
ἀνάσεις, εἶπε ἀσπῆρα ἡ Φλώρα,
ζεστό καὶ κρῦο νερό, ραδιόφωνο
καὶ μηχανὴ γιὰ τὰ ρούχα;

Μὰ μποροῦσα νὰ ἐρθετε τῶ-
ρα ἀμέσως, δεσποινίς...

Σπίνου, εἶπε ἡ Φλώρα σὴν τῶ-

νῇ. Πῆδηξε ἔξω ἀπὸ τὸ αὐτοκί-
νητο, πῆρε τὸ ποδηλάτο της ἀπὸ πῶ-
λ, καὶ καβαλῆσαι καὶ κατρακῶ-
λῆς πρὸς τὸ κατὰ-κάτω τῆς λεωφόρου
δοσο πὺν γρῶντοῦσιναι.

Μόλις εἶχε φθάσει σὴν εἰσόδον
τοῦ κήπου, ἀκούσε τὸ αὐτοκίνητο
πὺν ἐμπνέει σὴν κίνησι. Πανικό-
δλητη, γύρισε πρὸς τὸ ἀριστερὰ,
ἀπὸ τὴν ἀντίθετη κατεύθυνσι καὶ
ἡ καρδιά της γυμνοῦσε πολὺ ἐνο-
χλητικά. Τὸ αὐτοκίνητο ἐστραμ-
ετο πρὸς τὸν πῶλ, γύρω-
σε δεξιὰ καὶ ἀνοῖξε δρόμο πρὸς
τὸ Ρίλφορντ. Τὸ παρατηροῦσε ὡς
πὺν χάρθηκε ἀπὸ τὰ μάτια της, καὶ
ὕστερα ξαναἐβῆκε στὸ ποδηλά-
το της καὶ πῆγε ἀρὰ πρὸς τὸ σπῆ-
τι.

Ἐτρεμε δολοκλήρη.

Κακόπαῖδο, τῆς εἶπε ἡ μῆτέρα
της, φοβήθηκε μῆπως σπύγχε
τίποτα. Τῆς φανερῶνται παντοῦ.

Ἐχασα τὸν δρόμο, εἶπε δυνα-
τὰ. Τὸ μεσιτικό γραφεῖο στὸ Ρίλ-
φορντ δὲν εἶχε τίποτα, γι' αὐτὸ πῆ-
γα σ' ἕνα ἄλλο, κι' ἔχασα τὸν δρό-
μο στὸ γυμνῶ.

Τέλος πάντων, εἶπε ὁ Σερ Πέρ-
ου, κυττάζοντας ὑποπὰ τὴν κόρη
της, εἶνε πῶλ ἀρὰ πῶλ γιὰ νὰ
βρῶμε καινοῦργιο πρόσωπο. Πρέ-
πει νὰ κάνουμε ἐκκλήσι σὴν εὐγε-
νὴ αἰσθημὰτα της. Ἄννας.

Ἡ Ἄννα ἦταν ἡ δευτέρῃ ἀπὸ τῆς
τρεις.

Τότε λοιπὸν νὰ τῆς μιλήσῃς ἐσύ,
εἶπε ἡ γυναικῶν του μὲ πίκρα. Ἐγὼ
δὲν μπορῶ ἄλλο.

Ποῦ καλὰ ἀγαπητῇ μου, εἶ-

πε ὁ Σερ Πέρου, καὶ
ἐκίνησε γιὰ τὰ ὑπε-
ρετικὰ διαμερίσματα,
κακὸς ὅλος καὶ ἡσυχ-

Νὰ τὸ δέλωμαι ἀπὸ πῶς, εἶ-
πε αὐτός, πὺν εἶνε.

Ἡ Φλώρα τὸν τῶδεῖε. Τὸ σῆ-
κωσε μ' ἕνα χέρι καὶ τῶχουσε πῶς
χωρὶς ἄλλη φασαρία.

Τώρα, ἔμπροσ, εἶπε. Ἡ Φλώρα
διασκεδάζει υπερβολικά.

Ὁ νέος ἀκαρφάλασε μέσῃ, ταχτοποιῶσε
τὰ μερικὰ τὸν πόδι, πῶς τὰ πεν-
τά, καὶ ἐκίνησε βουίζοντας.

Τὶ ἀνυπόστα, εἶπε ὁ νέος, ἡ
κακὴ γυνὴ σὰ νὰ μὴ σὰς πολυσυμ-
πῆθῃ.

Δὲ μὲ κατάλαβε, εἶπε ἡ Φλώ-
ρα ταπεινὰ.

Ἐλπίστὸ πῶς ὁ ἀρέστε πολὺ
τὴν μῆτέρα μου, εἶπε ὁ νέος.
Τὸ σπῆτι εἶνε πῶλ δολικό, ἡ ἐργασία
ἐκνούσασα καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ ἔλα-
δευόμενος πῶλ, πρόσθε μὲ καλὸ
ποσο διατίμω.

Μὰ ἀρέσουν αἱ διασκεδάσεις,
εἶπε ἡ Φλώρα.

Πρέπει νὰ κάνουμε ἕνα γλέντι.
εἶπε ὁ νέος, γιὰ νὰ ἐξορτάσωμε τὴν
σημερινὴ μέρα. Μόνον οἱ δύο μὰς.

ῥαβία θὰ ἦταν, εἶπε ἡ Φλώ-
ρα, νομίζετε ὅμοιως πῶς ἡ μῆτέρα
σας θὰ τὸ ἐνέκρινε;

Φυσικά καὶ θὰ τὸ ἐνέκρινε,
ἀπάντησε αὐτός. Θὰ τῆς ἀρέσκει
πῶρα πολὺ, καὶ ἐκτός αὐτοῦ, πᾶν-
τὰ της ἐνέκρινε δὲ τὸ κάνω.

Ἡ Φλώρα ἔθελε νὰ ἐλπίσει πῶς
ἔτσι θὰ ἦταν, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε
νὰ εἶνε βέβαια. Τῆς ἦρθε ἡ σκέ-
ψις πῶς ἴσως κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ
ἀνέβῃ πρὸς τὸ πρῶτο, τῶλεγε
τὸν σὺν γυνῇ.

Τὰ γνωρίζετε καλὰ αὐτὰ τὰ
μέρη; τὴν ρώτησε ὁ νέος.

Ποῦ καλὰ ἐδῶ γύρω ἔχρησα
ὅλη τὴν ζωὴ μου.

Ἡ μῆτέρα μου νομίζασι τὸ
σπῆτι ἐπιπλάτουμεν, εἶπε ὁ νέος μὲ
ἀρῆσι. Κονταμῆ.

Ἐστρώσαν σ' ἕνα καμινῶν δρό-
μο, ὅλο κορδέλλες, ἀνάμεσα σὴν
πυκνῶν θαμνῶν.

Ὁ μείστις μὰς εἶπε πῶς οἱ
ροδοδρόμους αὐτὲς εἶνε πολὺ ὀ-
ραίες, εἶπε ὁ νέος.

Ἀλλοῦ εἶνε, εἶπε ἡ Φλώρα.
Τὴν ἐκτύπησε ἐκπληκτικῶς.

Τὸ ζήτησε αὐτὸ τὸ σπῆτι, λοι-
πόν; τὴν ρώτησε.

Ναί, δηλαδὴ ἔχω ἐναῖον
μὴς φορὰ, μὰς προσκαλεῖται ὅταν
εἶμαστε στὸ σχολεῖο, εἶπε γρῶντοῦ-
σιναι ἡ Φλώρα. Ἀρχίζε νὰ συλλογι-
ζαί μῆπως ἡ κυρία Γουδῶν, τῆς
ἰδιοκτητρία τοῦ σπιτιοῦ, εἶχε ἀρῇ
σὴν μὴς κανέναν ὑπὲρτης. Θὰ
τ

ΑΘΗΝΑΙ-ΕΠΑΡΧΙΑΙ-ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ



Είς την Περουβιανή της Ντιου Άμερικής υπάρχει ένα αληθινόν ονιμενόν. Ένας υπερμεγέθης δράκκος από... δρυϊνόν ξύλον. Οι Ίνδι του Σερεντέ Πάκο τον ενοιάζουν ό «Γίγας των Θεών». Φαίνεται ότι εις το μέρος εκείνο πρό χιλιάδων ετών υπήρχε θάλασσα, ήτις εσθλη δέν άπεσούρη.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΝΕΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ

Ο θάνατος των δύο διασημοτήτων ρυθμιστών της πολιτικής της χώρας μας, του Κωνσταντίνου και του Βενιζέλου, γέννησε το ελλογον έρώτημα:

— Καί τώρα τί θά γίνωμεν; Ποίος θα οδηγήσῃ το πολιτικόν άρμα;

— Καί όμως ή Έλλάς δέν έχει τόσην λεψυανδρίαν.

Έχει άνδρας κατά πάντα αξίους καί με σοφιστάς άνέχοντα πρὸς έσσομένους εις τήν χώραν μας μιάς καλλιτέρας αύριον, άνδρας πού ό λόγος τήν ήγήνησε καί τω από τήν ηλεκτρισμένην ατμόσφαιραν έκ τών παθών του διχασμού.

Είς ήμέας άπομένει να τόν άνιχοώσωμεν...

ΕΝΑ ΔΙΣΧΟΣ...

Είς το κεντρικότερον μέρος τών Αθηνών καί εις χώρον περιεβαλλόμενον από άμνησια καταστήματα, πού έχουν καί έκάστην τήν μεγαλτέραν κίνησιν, τό Τεχνόδρεμιον, ή Έθνική Γραμμή, ή Δημαρχία, ή Πταιοματοεικόν, πρεβάλλεται το θεμα έπαρχιακή, έμφορεσσηγύρεως, με τούς μικροπλητώς, δέν έχουν έκτεθειμένον καί να διαλαλούν τό έμφορεσσηγύρεως.

Δέν ένοσούμεν, έτι πρέπει να κοπή τό φως από τούς τιμωούς αύτους διαπληκτιστάς, έξ ών πολλοί τυγχάνουν παλαιά πολεμιστά καί πρεστάται πολυμελῶν ενοικηγεύων. Άλλά νομίζομεν ότι κομείοι θα ήδύναντο να φροντίσουν τήν εξεικενέμεσιν άλλου χώρου καταλληλότερου.

Κρίμα, πού ό Δημαρχος κ. Κετζίλς έχει έπισκεφθῇ τας πρωτεύουσας πολλών κρατών. Είδεν άλλου τοιούτων θέσμων καί μάλιστα εις τό κεντρικότερον σημείοι: Άπευθυνέμεθα πρὸς τόν κ. Δημαρχον διότι ό Τεωρισμός στήν Έλλάδα, καθεύδει υπό σκηνή.

Ο ΔΑΓΚΕΙΟΣ

Πολλές θόρυβος ήγήρηθ, πολλή σύζητησις, κορυφώσασθαι καί συμβουλίοι έλαβον χώραν, διά τήν άντιμετώπισιν έπικείμενου κινδύνου εκ τού δαγκείου.

Είπε καίρο, να άσχοληθώσιν ό άρμόδιοι κάτως πρακτικότερον. Τας άσχημονας τας θεωρίας καί τας άσχολίας πρὸς δημιουργίαν πολυδαπάνων ύπηρεσιών τής... αλ-

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Όσον καί δέν φαίνονται εις πολλά σημεία υπερβολικά τά αήθηματά των φοιτητών, πού είναι αιτία πολυήμερου άπεργίας, φελομεν να έμμελοήσωμεν έν έτι άλλο τούτον είνε δικαία καί παρέρχον έσται πρὸς σύζητησιν, εις τρέπον πόλε νά νά τού Πανεπιστημίου. Τό Ύπουργειον τής Παιδείας νά ένδιεπρήξῃ άμεσότητα εις τήν ύπεδόν τάς κινήσιν καί να προλάβῃ με κάθε τρόπον τό έριστικόν κλίμασιν τού Πανεπιστημίου.

Πρέπει να εξετασθῶν πάλαι αί πλευραί τού ζητήματος καί έσον παρατεταμένη ή κατάσταση αύτη, έκτός τής έπιδράσεως τής έπ' τού ήθους τής φοιτήσεως νεολαίας, έχει καί σεξερών άντικτύπων, εις τήν είνεκενικήν κατάσταση των γυνώνων των, είντις δέν έπιτρέπεται να χύσουν τά έξεθρα ένός έτους, πού έκκλιναν γιά τά παιδιά των.

ΟΙ ΤΡΩΓΛΟΔΥΤΑΙ

Παραδόξομεθα ότι αί μέχρι σήμερον έκάστοτε Κυβερνήσεις, έ-χουσαι, πρό παντός άλλου, τήν έ-ξουσίαν ήτοι δυνάμειν σκοπών των φίλων των έδειξαν άδισφορίαν, διά τήν άποκατάστασιν των δυστυχών προσηγοριών τής συνει-κίας Άσπυριού καί Αερίφουτος πού τόσα χρόνια ζούσιν σάν τραυλά δούτα εις τά άνθηγεύια ξύλινα παρρηγίματα.

Η ΠΑΟΥΡ

Είς τας άφελήσας των τρεχοδρεμικών συγκοινωνιακών γραμμών, καί έκάστην μεσημέριαν καί έσπεραν, παρρητρείται τό φαίνόμενον, πρωτοφανές θεματός συνωστισμόν διά τήν κατάληψιν μιάς θέσεως. Πολλοί πού δέν τελείουν να δοκιμάσουν τό μικρύριον αύτό άνήμενον άρκετάς ώρας, μέχρι ότου κατεβώσουν καί εύρουν τήν εύκαρίαν εξεβουρσεύσεως έστω καί έρδύου.

Οί άρραδία δέν έχουν τήν δύναμιν να διατάξουν τήν Πάουρ να διαβήτ κατὰ τας ώρας αύτάς μερικά περισσοτέρα έχήματα; Τό μήπως άναμένουν να συμβούν άπευκτικά καί τότε να λάβουν μέτρα.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

—Υπό τόν τίτλον «Άρχαία Όλιμπια έξέδοκα κατ' αύτάς έν Βερολίνο ό καθηγητής Τουλμύμος άδριανός ένά πολύ άνέχον έπιστημονικόν έργο πού τήν ήλικία καί τήν ιστορία τής Όλιμπίας, ώς πάλαι, καί εκ τέρου κέντρον των άρχαίων Έλλήνων. Άξίζει να διαβασθῇ.

—Καί αύτάς προκείται να έκδοθῇ εις καμιάστον τόμον τό άριστον ήθογραφικόν έργο πού συντάσσεται μες κ. Γ. Ν. Κωνσταντοπούλου υπό τόν τίτλον ή «Ομορφή Τριπολιτσάς». Τό έργο, γραμμένον με έλαφρύνον περιγραφών τού, παρουσιάζει κάποιον έλληνικήν πρωτοτυπίαν. Διά τήν κλαστική τής Τριπολιτσάς π.χ. γραμμένη ή Πιστία γεμίστη από νεός καί νεός, με κομποστασείας ήλιετός πού είνε δλο ζωή. Πρόσφατα γραμμένη γεμίστη άμορφία, με μορφές ποτέ γελοίας πού ανασταίν τή χαρά. Μάτια γατίσια μεγάλα σάν καρδία, ζωπά έξινια, γεμίστα γλυκά άνεροσπάρζοντα πού καθέρφονται τή μεγάλη τους ψυχή. Λαλιές γλυκιές καί καρδέες βουαί, εις πούχουν θέσι γιά όλο τόν κόσμο...»

Αί άλλαι αύται γραμμές δέν άναρω-νουν βέβαια περιγραφών άναμνών ένός άφάν, ή ένός Μωρίς Ντεκουμπρά, άλλ' άν λάβη κανείς ύπ' όψιν καί τήν ήλικία των συγγραφέων, είνε μάλα 20 έτών, θα συμφωνήσῃ πώς τις μεθ' ήμών ότι μια με-ρα θα έξέλκῃ οδός εις πρώτης τάξεως γοστήτην.

—Με τόν τίτλον «Αντιμάχια» πού ση-μαίνει στή νηολογική γλώσσα «άντιθέσις» έκκαλοφύρου εις κομμάστον τούτος ή πρώτη ποιητική συλλογή του Κουθριού λο-γοτέχνη κ. Φωτῆ Κάρου.

Τά «Αντιμάχια» χάρις εις τόν άρτιον στίχον των, τόν βάσαν συμβολισμών των καί τόν αί πολλά μέρα άνηλπή σαρκασμών, τόν καί έπ' όσον κοινωνικών άντιλήψεων, αί είνε να διαβασθῶν από κάθε φιλοάνθρω-στην.

—Εξέδοθῃ καί έκκαλοφύρου τό άριστον παιδικόν περιόδικόν, ό «Παιδικός Κόσμος» με πλούσιαν έκ πάντοτε όλην.



Ένα από τά όραιότερα ζωγραφικά έργα τού Άλεξάνδρινου ζωγράφου Κ. Παρθένου ή Καλυδόν (Τό έλλον ζωγράφος έγεννήθη στήν Άλεξάνδρειαν τό 1879 έκ μικρής δέ ήλικίας εις καίαν εις τας Καλές Τέχνας. Έάδον εις Αθήνας διεκρίθη άμέσως καί άνεγνωρίσθη ως μιά ζωγραφική δόξα. Τό 1930 διαείσθη καθεγνήτης τής Σχολής των Καλών Τεχνών—

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΖΑΝΗ

ΕΥΒΟΙΑ

Α' ΕΘΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΝΕΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΗ

ΚΟΖΑΝΗΣ-ΒΕΡΡΟΙΑΣ

Η ΕΚΚΑΤΑΕΙΨΙΣ ΤΗΣ ΔΥΤ. ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ. Η ΑΠΟΨΗΡΑΝΣΙΣ ΣΑΡΗΚΙΟΛ. Η ΔΑΡΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ. Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

ΚΟΖΑΝΗ. (Το μόνιμον άντα-

ποκριτόν μας). — Η Κοζάνη, ή

φυσική πρωτεύουσα τής Δυτικής

Μακεδονίας, ή τόσα προσφέρου-

σα εις τόν δημόσιον προπόλην, έ-

σταιν καί ό προτελευταίος σταθ-

μός τού Έλληνικού πρὸς βορράν

πολιτισμοῦ φθίνει. Καμμία από

τάς έκάστοτε Κυβερνήσεις πού κ-

βερνούν τόν δασμοειον αυτών, τ-

πουν δέν έδωσαν σημασίαν, δέν έ-

δειξαν ένδιαφέρον διά τήν πόλιν

μας, ήτις έπ' επε διεκ' πολλούς

άλλα καί έννοήτους λόγους να

τύχῃ έξ α' ρ' ε' τ' ι' κ' η' προσ

χῃς.

Η μιά Κυβέρνησις (Βενιζέλου)

έχασε μιά σιδηροδρομικήν γραμμή,

ήτις έμελε να μάς συν

δέσῃ μετὰ τής Θεσσαλονίκης καί

Λοπίης Έλλάδος άφ' ένός καί με

τήν περιφέρειαν Καλαμακάς

Γρεβενών άφ' έτέρου. Κατεσκευ-

σθησαν όδμοί, σταθμοί καί έμει-

ναν να τεθούν αί σιδηροδρομικά καί

να διανοιχθῇ ένα τούνελ, μετὰ τήν

άποπεράτωσιν αυτών να τεθῇ εις

χρήσιν ή γραμμή. Έν τούτοις! Η

άλλη Κυβέρνησις πού κ. Τσαλδάρ-

η έπρόκειτο να έμπελῇ εις δι-

καστικὸς άγώνας μετὰ τήν Έτα-

ρειαν καί να δημιουργή διαιτησί-

αί δικαστήρια γύρω από τήν

γραμμήν Κοζάνης — Βερροίας,

άλλά εκ παραλήθη να δημιουργή-

σῇ καί έργα εις τήν Π. Έλλάδα

έγκαταλείπουσα τελείως τήν σι-

δηροδρομικήν γραμμήν Κοζάνης,

διότι ήτοι έδωσαν έπισκοπήσαν έ-

κατοντάδες έκκατομμύρια δρχ.,

διά να μείν ήμιτελής καί έκβέ-

στος εις τά καπρίτσια των καιρι-

ών συνθηκών. Είπε αίσχος καί

διά τά δύο Κόμματα, ό Άρχηγος

των οποίων έπισκεφθῇσιν τήν Κο-

ζάνην έπαιτούσιν ψήφους καί ύ-

ποσχομεν τήν έπίσπιν των ζω-
τικῶν διά τόν τόπον μας ζητημά-

των ώς τό, τής σιδηροδρομικής

γραμμής, τής άποθήρυνσεως τής

λίμνης Σαρηνιάς καί ή διανομή

των άποθηρυνόμενων γυνών

εις τούς έκτενέμενος παλαιούς πο-

ταμείους. Οδός τού κέντρου έ-

σκήσθη διά τήν άνδοσηγορίαν

καί τήν ανάπτυξιν τής Δυτικής

Μακεδονίας. Οδός έπρόσκει τό

τήμημα αύτό τού Έλληνικού Βασι-

λείου, τού οποίον προφανώς δια-

κρίνει διά τήν Σιθρίαν τής Έλλάδος,

διότι άφ' ένός ούδέν έργον γίνε-

ται εις τόν τόπον μας, άφ' έτέρου

βλέπομεν να παραγκωνίζονται ό-

λες αί τάξεις καί όλοι οι κλάδοι

τής Κρατικής μηχανής τού τη-
ματος τούτου παρά τού κέντρου

θαρρείς έπιδεικτικώς άν όχι προ-

κλητικώς πού ύπεσπιν εις τήν αν-

τιλήσιν καί τού πτωχότερου τῷ

πνεύματι κατοίκου μας.

Η φαρτρία των μεγάλων κομ-

μάτων εξουθενώσιν κάθε προσ-

πάθεια. Τα δύο μεγάλα κόμματα

ένδιεπρήσαν πραγματικώς διά

τόν τόπον μας μετ' α' ν' έ δ ο μ' α

κα πρὸ τών έκκαλοφύρων τής

έκκατομύριας προεκλογικής περι-

όδου. Δέν θα τούς καταλογίσῃ όμως

τόν κυρίως άν κατά λάθος

έλλην έκλογικήν περίοδον τούς

μύλην ή καλή άρηνηκούς.

Διότι ή άντιδραστική συντριβεία

διά τής άρνήσεως. Δέν πρέπει να

παρανεύθῃσιν όταν τά ίδουσιν κα-

τά τήν διαλογικήν άποχην 70 %

τους μας, τούτο είνε καί ιστορι-

κώς άποδεξιέμενον. Άρκεί να

σημειωθῇ ότι έξ όλης τής Έλλά-

δος μόνον εις τήν Κοζάνην δέν ύ-

πόθη μινάρει.

Είς άλλην μας άνταπόκρισιν θα

ΕΥΒΟΙΑ

ΧΑΛΚΙΣ, 20 Μαρτίου (τού άν-

ταποκριτού μας). — Κατόπιν όρι-

στικής άποφάσεως τού Ύπουργεί-

ου, ιδρύεται εις τήν πόλιν μας,

Παράρτημα τού Κρατικού Χημεί-

ου, τού οποίου άποκλειστικός σκο-

πός είνε ή εξυπηρέτησις των ά-

ναγκών τού Τελωνείου μας διά

χημικών αναλύσεων καί εξετάσε-

ων εις τά εισαγόμενα διάφορα έμ-

πορεύματα, πρὸς άσφαλή εξακρί-

βωσιν τής δοσμολογικής κλάσε-

ως, εις ήν έκαστον είδος ύπάγε-

ται.

Τό μέτρον τούτου τού Ύπουργεί-

ου, έδωκεν σοβαρότατην άτήρησιν,

εις τούς κύκλους τής πόλεως μας

καί έσχολιάσθη ευμένεστατα, καθ'

όσον τό συνιστώμενον χημείον,

πρόκειται να εξυπηρετήσῃ αὐτήν

καί από κοινωνικήν πλευράν, διό-

τι αί άστυπερειαί φημύσται, λό-

γω τής μη διαθέσεως των κατα-

λήλων όργάνων δέν δύναται να

εξεκρίθῃσιν τάς γενομένας να-

θείας, καί αύτῷ προστατεύσῃ τήν

δημοσίαν υγίαν.

έκθέσωμεν τά μεγάλα προλή-

ματα καί τά ζωτικά ύα τόν

τόπον ζητήματα διά τήν έπίσπιν

των οποίων πρέπει να φροντίσουν

οί έννέα έκλεγέντες δουλευταί

μας καί ή Κυβέρνησις.

Χαρακτηριστικόν όμως είνε καί

τό γεγονός ότι τό Κέντρον άδια-

φορεί τελείως διά τόν τόπον μας.

Ο Τουρισμός εις τόν τόπον μας

είνε άγνωστος. Πού είνε τό γρα-

φείον τού; Τόσα φυσικά καλλο-

ναί μένον άνεκμεταλλεύτες λό-

γω τής κλασικής άδισφορίας

τού Κέντρου.Αύτά όμως δέν συμ-

βαίνουν καί πέραν τής μεθοδού.

Οί Σέρβοι εργάζονται έντατα

κάς καλλοποιούντες τήν Νότιον

Σερβίαν, ήτις από άπάνεως Του-

ρισμού συνταγνίζονται τάς φημ-

ιμένους λουτροπόλεις τής Δαλμα-

τικής Άκτής καί των άλλων νο-

τισσιστικῶν μερών τού Σερ-

βικού Βασιλείου.

Χιλιάδες παραθεριστάί κάθε

ρήνιν περίοδον έγκαθίστανται εις

τήν Άκρίδα. Μεταξύ αυτών είνε

καί πολλοί έξοι, ίδως Γερμανοί

καί Βούλγαροι. Άλλά ό σερβικός

τουρισμός μετεβαλε τούς έραχούς

εις όρτια δασύλλια καί πεδιά-

δας.

Γι' αύτά εφρύντισε τό Κέντρον.

Καί ήν στιγμήν σε μάς ούτε δρο-

μικός ήμινικός ύφισταται, όχι

ξενοδογεία, λουτρά, οδίκον, αί

κτιον όπως έκει πού ό κόσμος εί-

παγει μίαν ζώην ύποφωτην άκρι-

βάς λόγω τής κινήσεως των έ-

ξων.

Οί Σέρβοι εις όλας σχεδόν τάς

πόλεις έγκατέστησαν καί γρα-

φεία τουριστικά καί Τύπον πού

σημαίνον δρῶσιν άξιοχρήλευτον

καί άπόδοσιν βετινήν.

Ότῳ ή πρώτη έντύπωση τάδε

ιδιώτη είνε άρεστή. Άντιπρόσ-

ως ήμιας μίαν καλήν έντύπωσιν

ό ταξιδιωτής θα σχημάτισῃ στό

...κλεινόν άστυ! Δι' αύτόν τόν λό-

γον προφανώς τό Κέντρον φροντί-

ζει διά τόν καλλωπισμόν τής Ά

θήνας! Πιστόν νάχῃ δίκαιον άν

τά πράγματα έχουν ούτως.

Έκενόν πού είνε βέβαιον, είνε

ότι ή Μακεδονική γή καί ό Μακε-

δονικός Λαός ήδύναντο να κάμ

